

卐 —: ओ३म् :— 卐

ब्रह्मभट्ट सुधारा संग्रह पोथी.

यरोत्तरं ब्रह्मभट्ट (भारोट) ज्ञातिहितवर्धक
प्रथम गोण.

(गोणना भडा पंयनी आज्ञाथी रयी मंजुर करावी,
तथा संशोधन करी,)-

छपावी प्रसिद्धकर्ता :-

भडा मंत्री :-

ब्रह्मभट्ट लखुभाध भोतीभाध भास्तर (नापाण्डकी)
अ. अ. प्र. गोण.

अमदावाद पानडोरना नाके मनहूर प्रिन्टींग प्रेसमा
भोतीलाल गणुपतरामे छापी.

प्रत ५००] —: मूल्य अमूल्य :— [आवृत्ति १ वी.

—: વિષય :—

સ્તવન, ભટ્ટોત્પત્તિ, કન્યાવિક્રય, સત્ય, કન્યાદાનના પ્રકાર ખર્ચ કમી થવા નિયમ, બંધારણ, કાર્યવાહક મંડળ, વહીવટ, ફંડ અને સન્વૈયુ તથા વ્યવસ્થા, ગોળના ઉદ્દેશો, પૂર્વજો અને તેમની પ્રસાદી, તથા વિજ્ઞપ્તિ અને કાવ્ય, બોધ વિગેરે, વિગેરે.

સુચના.

સર્વે બ્ર. બંધુઓ? આ સાથે જે જે વિષયો બહાર પાડવામા આવ્યા છે; તે તે સઘળા તાકીદે તૈયાર કરેલા હોવાથી તથા બીજીવારના પ્રુદ્ધ સુધારવા વખત નહિ મળવાથી તેમા કંઈ દોષ જણાય તો સુધારી વાચી લેશો, અને ગુણુઆહક થશો. વળી ગોળ મંબંચી વધુ માહીતી મેળવતી હોય તેમણે, પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ, મંત્રી વિગેરેને પૂછવાથી યોગ્ય ખુલાસો મળશે. (જુઓ પાને ૨૬ મે.)

તા. ૨૩-૧૨-૨૫

શ્રી. ચ. બ્ર. ગોળનાં ૬+૪ મળી પ્રંનાં અગિયાર ગામ:—

દોહરાની રાહ.

નાપા, ઝારોળા, રામેલને; ચોથું ચાગા ગામ;
પાયમુ સોજીત્રા વળી: મેળાવ, દાવોલ નામ.
ભાટીએલ, ફાગણી બેય છે; ત્રીજી વટાય ગામ,
ચોથું નિસરાયા મળી, પુગ અગિયારે ગામ.
સત્ય સુધારા પાળજો? અન્ય ન જ્ઞેશો દોષ,
બ્રહ્મભટ્ટ શાણા જાગજો, ધારીને મન હોશ
કે, લલ્લુ આખાદી વાંચજો, હોજો પ્રભુની મે'ગ.
સરસ્વતિ આશ પુરણ કરો; થાઓ લીલા લે'ગ.

—: આભાર સાથે અર્પણ. :—

શ્રી ચં બ્રં પ્રં ગોળના મહા પંચે મને જાતિ ગંગાની કિંચિત્ સેવા બજાવવાનો અમૂલ્ય અવસર આપ્યો; જે જે વિચારો મારા મનમંજણ વખતથી ઘોળાયા કરતા હતા તે બહાર કાઢવાનો સુયોગ મેં થયો, જાણી મેં મારી અદ્ય મતિ પ્રમાણે મારા વિચારો આ લઘુ પુસ્તક દ્વારા આપ બાઈઓના હસ્તકમળમા રજુ કરવા યત્ન કર્યો છે. તેની સફળતાનો આધાર આપનાજ હાથમા છે. સુધારા પાળવાનું હંશ્વર આપને વૈય આપો, અને આપણી ગુમ આશાઓ પૂર્ણ થાઓ, વળી વડતાલ મુકામે પંચ ભેગું થયું ત્યારે સ્વામી નારાયણની ગાદીના હાલના આચાર્ય શ્રીએ જે શુભ આશિર્વાદ આપ્યો છે, તે ફળીભૂત થાઓ? આ શુભાશિષ સાથે આપનો તથા મહાન વિભુનો અત્યંત આભાર માનું છું અને આ “પોથી” આપનેજ સદર્પ અર્પણ કરું છું અસ્તુ, ઓમ. શાન્તિ, શાન્તિ શાન્તિ.!!! તા. ૨૫-૧૨-૨૫

સેવક બ્રં લ-મોં

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૩૮ વર્ગક

પુસ્તકનું નામ બ્રહ્મભટ્ટ સુધારા સંગ્રહ
પાઠ

વિષય સં ૩૫૯૨૨ ભા. ૪ પા. ૨૨૯, ૨૩૦

૧૨૭૩૪

-:પ્રહ્લભદ્ર સુધારા સંગ્રહ પોથી:-

અરોત્તર પ્રહ્લભદ્ર (ખારોટ) જ્ઞાતિ હિત વર્ધક
પ્રથમ ગોળ.

તીર્થેભ્યોધિકા ગંગા ગંગાયા અધિકા ગયા ।

ગયાયા અધિકા જ્ઞાતિ જ્ઞાતિ ગંગે નમો સ્તુતે ॥

અર્થાત:—“ સકલ તિર્થોમાં ગંગા નદીના કિનારા પર આવેલા તિર્થો અધીક મહત્વ વાળા છે; અને તેમા ગયા તિર્થ સૌથી વધારે મહત્વ વાળું છે તે કરતાં પણ જ્ઞાતિ ગંગા સર્વ શ્રેષ્ઠ ક્ષેત્ર છે માટે હે ! જ્ઞાતિ ગંગે ? તને નમસ્કાર છે, ”—હૈ ?

વિક્રમ, માગસર—૧૯૮૨. ॥ ૬ ॥ ઈ ૦ સ ૦ ડિસેમ્બર—૧૯૨૫.

॥ ઓરમ્ ॥

“ હરિનો માર્ગ છે શરણો, નહિ કાયમનું કામ જોને;
પ્રથમ પહેલું મસ્તક મૂકી, વળતી લેવું નામ જોને; ૧
સુત વિત દાગ શીશુ સમરપે તે પામે રસ પીવા જોને;
સિંધુ મધ્યે મોતી સેવા માહી પડ્યા મરજીવા જોને; ૨
મગ્ધ ભે તે ભરે મૂકી દિલની દુગ્ધા વામ જોને;
તીરે ઉભો જાએ તમારો તે કોઈ નવ પામે જોને. ૩
પ્રેમ પથ પ્રવકતી જવાળા ભાળી પાછા ભારે જોને;
માહી પડ્યા તે મહાસુખ મારી, દેખતો દાઝે જોને; ૪
માથા સપ્ટે મોઢી વસ્તુ સાપડતી નહિ રહેલ જોને;
મહાપદ પામ્યા તે મરજીવા મૂકી મનનો મેલ જોને. ૫
હરિ અમલમા રાતા માતા પૂગ પ્રેમી પરખે જોને;
પ્રીતમના સ્વામીની લીલા, રજની દન દેખે જોને. ” ૬

અ ૦ કવિ ૦ પ્રીતમ

૧૯૭૩

“ સરસ્વતીની પ્રાર્થના. ”

(શા. વિ. છંદ.)

હે દેવી ! જગદીશ્વરી જગતની માતા વિદ્યાતા વળી,
શરણાગત પ્રતિ પાલિની સરસ્વતી વંદુ તુને લળા લળા;
વિદ્યા દેવી વીણા વતી વિજયીની જે હંસ વિરાજતી,
અક્ષા પુત્રી દૃપાવતી ભગવતી આપો સદા શુભમતિ.
“ જ્ઞેશી. ”

—: સ્તુતિ :—

“ ગુરુ બ્રહ્મા ગુરુ વિષ્ણુ ગુરુ દેવ મહેશ્વર ।
ગુરુસાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ તસ્મૈ શ્રી ગુરુવે નમઃ ॥૧॥
ત્વમેવ માતાચ પિતાત્વમેવ ત્વમેવ બંધુચ સખા ત્વમેવ ।
ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ ત્વમેવ સર્વે મમ દેવ દેવ ॥૨॥
જગત કર્તુમ્ જગદ્વાપિ જિવાનામ્ પરિપાલક ।
ઈશ રક્ષત્વ ભક્તાન્ સર્વ સાક્ષી નમોસ્તુતે ॥ ૩ ॥

નમો રમ્વન્તાય સહસ્ર મૂર્તયે સહસ્ર પાદાક્ષિશીરોરુવાહવે
સહસ્ર નામને પુરુષાય શાશ્વતે સહસ્રકોટિયુગધારીણે નમઃ

અર્થાતઃ—હે, ઇશ્વર તું બધામા છે અને બધું તારૂં છે. એવો, જે, તું, ગુરુનો ગુરુ, સ્વયંભુ તને અમારા હજારો, લાખો, વાર, નમસ્કાર હો ?

મદ્દોત્પત્તિ.

સ્કંધ પુરાણના બ્રહ્મખંડને વિષે લખેલી હકિકત વિપર્યયા આ આવત લીધી છે. તેનો સાર નીચે પ્રમાણે છે.

બ્રહ્માએ જ્યારે યજ્ઞ કર્યો તે વખતે તે યજ્ઞમાથી એક તેજસ્વી પુરુષ ઉત્પન્ન થયો. આ પુરુષે બ્રહ્માની ઘણી સ્તુતિ કરી અને બ્રહ્માના યજ્ઞમાથી ઉત્પન્ન થયો માટે બ્રહ્માએ તેમનું નામ બ્રહ્મરાવ પાડ્યું. બ્રહ્માની સ્તુતિ કરવાથી બ્રહ્મરાવ વરદાન પામ્યા. અને તે વરદાનથી સરસ્વતિએ તેમને બેળે લીધા. અને બ્રહ્માએ વાસ કીધો તેથી આજે પણ તેમના વંશો (આપણે) દેવી પુત્રથી પ્રસિદ્ધ છીએ. આ વરદાન પામ્યા પછી બ્રહ્માએ બ્રહ્મરાવનું વેદશીર રૂપિની પુત્રી વિદ્યા સાથે લગ્ન કરાવ્યું આ લગ્નથી ત્રણ પુત્રો ઉત્પન્ન થયા જેઓનાં નામ સુત, માગધ અને બંદિ છે. બ્રહ્મરાવે સોમ સુત નામનો યજ્ઞ કર્યો હતો તે વખતે પ્રથમ પુત્ર સુતજનો જન્મ થયો હતો, માટે તેમનું નામ સુત રાખ્યું અને બ્રહ્માએ તેમને પુરાણનું અધ્યયન કરવા કહ્યું. બીજા પુત્ર માગધને સૂર્ય, ચંદ્ર, મનુ વંશ વગેરે અનેક વંશોનું વર્ણન કરવાની શક્તિ આપી ત્રીજા પુત્ર બંદિને રૂપિ, પિતૃ, ભૂતાદિ અને મનુષ્યાદિની કવિતા કરવાની શક્તિ આપી આ ત્રણે પુત્રોને સરસ્વતિના મુખમા જે શક્તિ છે તે શક્તિ બ્રહ્માએ આપી અને ઉપર પ્રમાણે દરેક પુત્રોના કર્તવ્યના ભાગ પાડ્યા. ૧ પુત્ર સુતએ નિરવશ મરણ પામ્યો. ૨ પુત્ર માગધના વંશજો હાલ છે કે જે તેમની ઉપર જણાવેલી હકિકત પરથી સમજી શકાશે. ૩ જા પુત્ર બંદિના વંશજો બટ્ટ નામથી આપણે પ્રસિદ્ધ છીએ.

ભાટ શબ્દનું મુંળનામ ભટ્ટ છે.

અક્ષા પાસેથી અક્ષરાવ જે વખતે વરદાન પામ્યા તે વખતે અક્ષાએ કહ્યું હતું કે તમે વિદ્યાભ્યાસે કરી કાવ્ય, છંદ, વ્યાકરણ વગેરે બનાવશે અને ભટ્ટ નામથી પ્રખ્યાત થશો, ત્યાર પછી તેમના પુત્રો સુત, માગધ અને અંદીતે સરસ્વતિના મુખમાં રહેલી શક્તિ આપી અને તે વખતે ભટ્ટરાવ દેવિના પુત્ર તરીકે પ્રસિદ્ધ થયા સમયજતા ક્રિયા બ્રહ્મ થતા ભાટ નામ થયેલું જણાય છે. માટે ભટ્ટ એ ખરો શબ્દ છે અને ભાટ એ અપભ્રંશ થયેલો શબ્દ લાગે છે. જ્યારે આ શબ્દ સમજી માણસોને તોછડો લાગવા માડ્યો ત્યારે ખારોટ આ શબ્દ વાપરવા માડ્યો છે તેનું મુંળ જોતા અક્ષરાવ ઉપરથી થયો હોય એમ જણાય છે તે આજે પણ આપણામાં રાવ શબ્દ વપરાય છે તેા તે શબ્દ પણ અક્ષરાવમાના અક્ષ પડતો મૂકી રાવ એ પદ્ધિ ઉત્તમ ગણનારાઓએ ગ્રહણ કરેલો છે. કેટલેક ઠેકાણે આપણી જ્ઞાતિના સુર માણસો પોતાની જ્ઞાતિના નામના અર્થમાં અક્ષ ભાટ કહેતા જણાય છે. તે આ શબ્દ અક્ષભટ્ટનો અપભ્રંશ થયેલો છે આ રીતે આપણી જ્ઞાતિના વિવિધ પ્રકારના અપભ્રંશ થયેલા નામો છે પણ ખરૂં નામનો આ લખવા મુજબ સિદ્ધ થયેલું ભટ્ટજ છે.

અક્ષભટ્ટ સાથે બ્રાહ્મણોની સરખામણી.

બ્રાહ્મણ એ બ્રહ્માના મુખમાંથી ઉત્પન્ન થયા અને અક્ષભટ્ટ એ બ્રહ્માના યજ્ઞમાં અગ્નિથી ઉત્પન્ન થયા હવે અગ્નિ અને બ્રહ્માનાં મુખની ઐક્યતા હોવાથી બ્રાહ્મણ અને અક્ષભટ્ટ એકજ વર્ણના છે. બારીકીથી જોઈશું તો જણાશે કે બ્રાહ્મણ કરતા અક્ષભટ્ટમાં કંઈક યેષ્ટતા છે બ્રાહ્મણ અને અક્ષભટ્ટના તમામ અધિકારો સરખા છે. દાન લેવાના સબંધમાં બ્રાહ્મણ અને અક્ષભટ્ટનો અધિકાર એવોજ છે કે સંકલ્પ કર્યા વગરનું દાન લેવું પણ સંકલ્પ કરેલું દાન લેવાથી તેજ, અને તપને નુકસાન કરે છે. ઓમ્ । શાન્તિ, શાન્તિ, શાન્તિ । । ।

અમદાવાદ ઢાળની પોળ

તા-૧-૧૨-૨૫

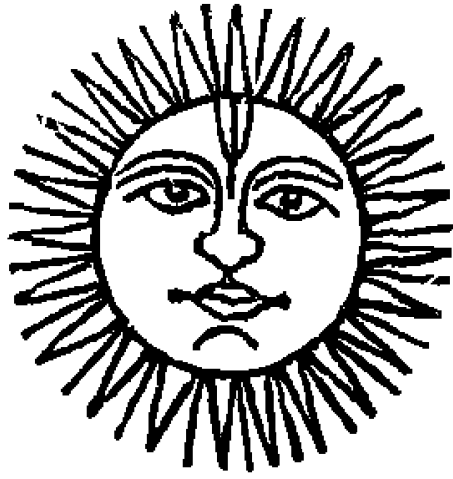
}

લ. મો. મહા-મંત્રી

ચ. અ. પ્ર ગોળ.

—:“ ચઢતી પડતી ”:—

એક સરખા દિવસ સુખના કોઈના જાતા નથી;
એથીજ શાણા સાહજીથી લેશ ધુલાતા નથી
ભાગ્ય રીઝે કે ખીજે એની તમા તેને નથી:
એજ શુરા જે મુસીબત જોઈ મુજાતા નથી
ખીલે તે કરમાય છે. સરજાય તે લોપાય છે.
જે જે ચઢે તે તે પડે એ નિયમ સચવાય છે
(ધ. કે.)

“ ગીતાનાં ગુપ્ત નામ. ”

શ્લોક

ગીતા ગંગાચ ગાયત્રી સીતા સત્યા સરસ્વતી ॥
બ્રહ્મવિદ્યા બ્રહ્મવલ્લી ત્રિસંધ્યા મુક્ત ગેહિની ૬૦
ઉર્ધ્વમાત્રા ચિદાનંદા ભવઘ્ની ભય નાશીની ॥
વેદત્રયી પરાઽનંતા તત્ત્વાર્થ જ્ઞાન મંજરી ॥૬૧॥

અર્થ.

ગીતા, ગંગા, ગાયત્રી, સીતા, સત્યા, સરસ્વતી.
બ્રહ્મ વિદ્યા, બ્રહ્મવલ્લી, ત્રિસંધ્યા, મુક્ત ગેહિની.
અર્ધમાત્રા, ચિદા નંદા, ભવઘ્ની, ભય નાશિની;
વેદ ત્રયી, પરા, અનંતા, (અને) તત્ત્વાર્થ જ્ઞાન મંજરી. ૬૦-૬૧
(ગીતા.)

ઉપરના ગીતાના નામનું સ્મરણ કરવાથી સર્વ પાપનો નાશ થઈ જાય છે.

॥ ગાયત્રી મંત્ર ॥

“ઓ૩મ્ ભૂર્ભુવઃ સ્વઃ તત્ સવિતુર્વરેણ્યં ભર્ગોદેવસ્ય
ધીમહી ધિયોયોનઃ પ્રચોદયાત્ ॥

॥ ય૦ અ૦ ૨૬ મં૦ ૩ ॥

“ પ્રત્યેક મનુષ્યે પવિત્ર સ્થાનમાં આસન ઉપર બેસી ઉપરના ગાયત્રી મંત્ર બોલીને શીખા બંધન કરતું કારણ કે આમ તેમ વાળ વીંખાય નહિ અને ચિત્ત બીજી તરફ ન જતા પરમાત્મામાં જોડાય. ”

॥ ગુરુ મંત્રઃ ॥

ઓ૩મ્ ભૂર્ભુવઃસ્વઃતત્સવિતુર્વરેણ્યંભર્ગોદેવસ્યધીમહિ
ધિયો યોનઃ પ્રચોદયાત્ ॥

॥ ય૦ અ૦ ૩૬ મં૦ ૩ ॥ ઋ૦ મંડ૦૩ મૂ૦૬૨ મ૦ ૧૦ ॥

॥ એવં ચતુર્ણુ વેદેષુ સમાનો મંત્રઃ ॥

ઉપરના “ ગુરુમંત્રથી પરમાત્માનો જપ કરવો અને તે સમયે મંત્રાર્થમાં આત્મા અને અંતઃકરણને પ્રેમ પૂર્વક જોડીને બાહ્ય વૃત્તિ છોડી દેવી જોઈએ જેમ જપ વિશેષ થાય તેમ બુદ્ધિ શુદ્ધ જ્ઞાન મય પરમાત્માના ધ્યાનથી થાય છે. ”

અર્થઃ—(ઓ૩મ્) એ પરમેશ્વરનું મુખ્ય નામ છે. (ભુઃ) જે સંપૂર્ણ દેહ દ્વારાઓના પ્રાણુદાતા તથા પ્રાણોથી પણ પ્રિય છે. (ભુવઃ) જે ધર્માત્માઓના કલેશોનું નિવારણ કરે છે. (સ્વ) જે સુખ સ્વરૂપ છે. આ પરબ્રહ્મ પરમાત્માને કે જે સર્વ જગતનો ઉત્પાદક અને પાલક છે. જે ગ્રહણ કરવાને યોગ્ય છે, જે તેજ સ્વરૂપ છે તે દેવ જગદીશ્વરનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ, જે અમારી બુદ્ધિઓને મલિન વાસનાઓથી હટાવી ઉત્તમ કામોમાં પ્રેરણા કરે અને આકર્ષિત કરે

॥ સમર્પણ મંત્રઃ ॥

ઓ૩મ્ નમઃ શમ્મવાયચ મયો ભવાયચ નમઃ

શઙ્કરાયચ મયસ્કરાયચ નમઃ શિવાયચ શિવતરાયચ

॥ ચ૦ અ૦ ૧૬ મં૦ ૪૧ ॥

અર્થઃ—જે સુખ સ્વરૂપ સંસારના ઉત્તમ મુખે આપનારો કલ્યાણને કરનારો મોક્ષ સ્વરૂપ, ધર્મ યુક્ત કર્મેતેજ કરનારો પાતાના ભક્તોને મુખેનો આપનારો અને ધર્મના, કામો કરાવનારો, અત્યંત મગળ સ્વરૂપ અને ધાર્મિક મનુષ્યોને મોક્ષ સુખનો આપનારો છે તેને અમારા વારંવાર પ્રણામ છે.

॥ શ્લોક ॥

જન્મના જાયતે શૂદ્રો, સંસ્કારાન્દ્રીજ ઉચ્યતે,

વેદ પાઠી ભવેત્વિપ્રઃ બ્રહ્મ જાનાતિ બ્રહ્મણઃ ॥

ભાવાર્થઃ—બ્રાહ્મણને ત્યા જન્મ થવાથી બ્રાહ્મણ કહેવાતો (થઈ શકતો) નથી પણ જન્મ વખતે તો શૂદ્રજ હોય છે. વળી તે બ્રાહ્મણને યોગ્ય વયે ઉપવિત્ત (જનોઈ) વિગેરે ધાર્મિક સંસ્કારો ધારણ કરાવવાથી (શૂદ્રમાથી). દ્વીજ બને છે અને પછી વેદ, વગેરે શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરવાથી વિપ્ર બને છે અને છેવટે બ્રહ્મ (ઈશ્વર) ને બ્રહ્મણ (બ્રાહ્મણ) જેટલી શક્તિવાળો બને ત્યારેજ બ્રાહ્મણ કહેવાય છે—થાય છે.

૧. પરંતુ અકસોસની વાત છે કે બ્રહ્મભટ્ટો તેમજ બ્રાહ્મણો વગેરેમા કેટલાક તો સુસંસ્કાર, કેળવણી વગેરેના અભાવે પોતાનું કર્તવ્ય મૂકી ફક્ત જનોઈજ બ્રાહ્મણપણાની નિશાની તરીકે બ્રાહ્મણાવે છે.

૨. હવે એ જમાનો નથી કે તમને ખાલી નિશાનીથી બ્રાહ્મણે-માને?

૩. માટે ભાઈઓ તમારું કર્તવ્ય છે, જે.--જગતને યોગ્ય આપવાનું, સારા સંસ્કારો પાડવાનું, વેદ વગેરે ધર્મશાસ્ત્રો ભણવાનું અને ભણાવવાનું તે સંભાળો (શીખો) તોજ તમો તમારા યોગ્ય સ્થાને ગદી શકશો. અસ્તુ શાન્તિ ! શાન્તિ !!!

અમદાવાદ
દાગની પોળ
તા. ૮-૧૧-૨૫

}

બ્ર. લ. મો. મહા મંત્રી

ચ. બ્ર. પ્ર૦ ગોળ

નિતી સાથે સ્તુતિ.

શ્લોક.

મૂકં કરોતિ વાચાલં પદ્મ લંગયતે ગિરિમ્ ।

યત કૃપા ત્વ મહં વંદે પરમાનંદ માધવમ્ ।

ભાવાર્થ:—હે કૃપાળુ, હે પરમ આનંદના આપનારા હે માધવ, અમારા બ્રહ્મભટ્ટ ભાઈએને એવી સદ્બુદ્ધિ આપ કે જેઓ ન્યાય અને ધર્મની બાબતમાં ક્ષણે ભાગે મૂકા છે અને કુસંપ, ઇર્ષ્યા, મિથ્યાભિમાન વગેરે દુષ્ટ શત્રુઓના મેંવનથી છેડ પાડના (લૂલા) બની ગયા છે. તેમને સારી વાચા (વાણી) આપ કે તેઓ શુભ કામમાં તેનો ઉપયોગ કરે અને વળી પોતે પોતાના મહાન શત્રુઓથી બચાવ રક્ષણ કરે અને તેઓ પોતાના કુટુંબના, સાતિના, ગામના અને છેવટે દેશના ભલા માટે તેમના દુઃખમાં દોડી ભાગ લે. અને આ સંસારના દુખના હુગરો ઓળંગી જાય. અને છેવટે તારી કૃપાથી આ લોક, પરલોકમાં અનંતકાળ સુધી સુખ ભોગવે એવી આ તારા રંક બાળકો પર મીઠી અમીની દૃષ્ટીથી જો? અને હે વિભુ, તું અમારા મનના મનોરથો સફળ કર, અમારા ગુનાની માફી આપ, અને અમને દુઃખથી બચાવ; અમારી વહાર કર, અમે આખીએ સાતિના ભાઈઓ તારે શરણે છીએ. માટે તું અમને સારો રસ્તો બતાવ, કે જેથી અમે સુખી થઈએ અને અમારૂં બધિરપાણુ નાશ પામે. કે જેથી અમે સાચો અવાજ સાંભળીએ અને મન, વાણી અને કાયાથી અહોનિશ તારૂં નામ સ્મરિયે બસ આટલી મારી આપ લલિતમપતિને વિનતિ, આજીજી, કાલાવાલા, ક્ષમા અને વાચના છે. ઓમ શાન્તિ ! શાન્તિ !! શાન્તિ !!!

અમદાવાદ

બ્ર લ. મો. મહા મત્રી.

તા. ૨૯-૧૧-૨૫

ચ. બ્ર. પ્ર. ગોળાં

દોહરો.

“ પરધન પત્યજ જાણીએ, પરસ્ત્રી માત સમાન,
એતા કર પ્રભુ ના મિલે, (તો) તુલસીદાસ જમાન. ”

સંપનો દોહરો.

“ સંપ થકી સુખ ઉપજે સંપથી જાય કલેશ,
જેના ઘરમા સંપ નહિ સુખ તેને નહિ લેશ;
તે માટે તુજને કહુ અંતર રાખી ઉમંગ,
લાલચ છોડી લક્ષ્મીની સંપ તણો કર સંગ. ”

કુસંપનો છાપો.

“કૌરવ પાડવ કુળ, મૂળથી નાખ્યા ખંડી,
જે લક્ષ્મીને કાળ, સંપની છત્તા છંડી;
બહુ હિંદુનાં રાજ, સંપ તજવાથી તૂટ્યા,
દિલ્લી પતિ સુલતાન, સંપ જાતે ઘર ફૂટ્યાં;
પરિપૂરણ લક્ષ્મી પામીને, સંપ વિના નહિ સુખલહે,
હોય ઘરમાં કુસંપતો મોટા પણ મરવા ચહે. ”

પરોપકારનો દોહરો.

“ જડ વસ્તુ પણ વિશ્વમા, દે ઉત્તર અનુરૂપ;
બોલે તેવું સાબળે, હોય રંક કે ભૂપ. ”

ધુળ કેને મુખેનો છાપો.

“ પડી તેને મુખ ધુળ, રંક જોણે રંજડયા,
પડી તેને મુખ ધુળ, ભવન જોણે ભંજડયા,
પડી તેને મુખ ધુળ, લોકમા અપજશ લીધો,
પડી તેને મુખ ધુળ, વેતી નીકે પગ દીધો;
પણ ધુળ પડી તેને મુખે, ધુળે ઢાકણુ દામનું,
શામળ કહે ધુળ તેને મુખે નામ રટે નહિ રામનું. ”

કન્યા વિક્રયના મહાન પાપ (ક્ષયરોગ)થી બચો.

શ્રી ૧।

ઝારોળા મુકામે સંવત ૧૯૮૧ ના આવણ વદી ૧૧ ના રોજ ચરોત્તરના અગિયાર ગામે (નાપા, ઝરોળા, ફાગણી, ભાટીએલ, વટાવ, સોજીત્રા, રામોલ, ચાગા, મેળાવ નીસરાયા અને દાવોલ) નું પંચ ભેગું થયેલુ તે વખતે કન્યાવિક્રય બંધ કરવા જે શુભ ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે. આ ઠરાવ અમલમાં આવે તે માટે નીચેની ખાસ ઉપયોગી હકીકત તથા આ સાથે બહાર પાડવામાં આવતા નિયમો ઠરાવો બધારણુ વગેરે હકીકત ઉપરના ગામોના સર્વે શ્રી ૦ ભાઈઓની જાણુ માટે જાહેર કરવામાં આવે છે.

૧:—કન્યા વિક્રય એટલે કન્યાને વેચવી કન્યા બદલ વરવાળા પાસેથી પૈસા લેવા અને તે કેટલાક તો હદ ઉપરાંત કોઈ ચીજ કે દોર વગેરેની વધારે કીંમત ઉપજે એવી હરાજીની તરકીબથી પૈસા કઢાવે છે અને જે વધારે પૈસા આપે તેને કન્યા આપે છે. આ રિવાજ કોઈ પણ રીતે ચલાવા દેવા જેવો નથી એટલેકે ઘણીજ નિંદાને પાત્ર છે. શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ છે.

૨:—દિકરીના પૈસા લેનાર મનુષ્ય ચંડાળ છે અરે ચંડાળથી પણ અધમ છે. એને કોઈ પણ સ્થળે પાપ મુક્ત થવાનો અધિકાર નથી.

૩—પૈસા આપી કન્યા લેનાર પણ દોષિત તો છેજ કારણુ કે તે એક જાતની લાચકે રૂપવત છે. અને પોતાના દીકરાને પરણાવવાનો લ્હાવો લેવા—કોઈપણ જાતનો આગળ પાછળનો વિચાર ક્યાં વગર ઘર એતર કે જે કંઈ મિલકત હોય તે ઘરાણે મૂકીકે. વેચીને લાહી લોઈને દિકરાનો વર-ઘોડો ચઢાવે છે. પરંતુ આ દોષ ઘણે ભાગે રૂઢી અને કન્યા કાળનો છે. એટલે કે બંધારણુ વગરની જાતિને શિર છે.

૪—કન્યાનો વકરો વધવાથી જાતિમા (ગોળ પૈકીના) કેટલાક બિચારા પૈસાને અભાવે કન્યા વગર કુંવારાજ મરી જાય છે તેનો દોષ પણ કન્યા વિક્રય કરનારનેજ શિર છે.

૫—કન્યાના પૈસા લેનાર તે વડે કેટલાક તો, વાડી, વરઘોડા કરે છે. વાળાં વગડાવે છે. અને જાતિમા સારી રીતે જમણુ આપે છે. ગોળ ઢબરા વગેરે વહેંચી વાહવાહ કહેવડાવે છે, (પારકે પૈસે તાઘડધિના) શું આથી પાપ મુક્ત થઈ ગયો એમ માને છે.

૧--સામાને ભિખારી બનાવી સાથે પોતાનું પણ ગુમાવે છે. અને પોતે નિંદા પાત્ર થાય છે. અને પોતાની બાળકીને નિસાસો વહોરે છે. આટલું પણ મનુષ્ય જાતી થઇને સારા સારનો વિચાર નહિ કરી શકેતો તેને ઇશ્વરે બધા પ્રાણીઓમા શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય બનાવ્યો તેનું સાર્થક શું કયું; આટલું જ પોતાના બેટા બેટી (સંતાન) માટે નહિ કરી શકે તો તે બીજા માટે શું બલું કરવાનો છે !

પાપનો પરતાવો ખરો બનેલો દાખલો.

એક હતા પટેલ તેમણે પોતાની નબળા સ્થિતિને લીધે કહોકે કહીને લીધે કહો પોતાની બેનના લગ્ન પ્રસંગે અમુક રૂપીઆ લીધેલા તે પટેલ પાછી ઉમરના થતા ભક્તિને રસ્તે ચઢતા તેમને જણાયું કે કન્યા વિક્રયમાં ઘણોજ દોષ છે. એમ સમજવાથી પરતાવા લાગ્યા. એટલે કે પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા બદલ તેમણે ઘણી લાખી મુદતે એટલે કે બાર તેર વરસ પછી લીધેલી રકમ પોતાના બેનેવી અને બેન બાણેજને બેટ તરીકે પાછી આપી પોતે પાપ મુક્ત થયા, ધન્ય છે આવા પુરુષને !

આ ઉપરથી આપ સર્વે ભાઈઓ સમજ્યા હશે કે દુનિયાના બધા પાપો કરતાં કન્યાના પૈસા લેવા યાને કન્યા વેચવી આ પાપ મહાન છે.

આગળના વખતમા સ્વયંવર, ઈચ્છાવર, બ્રહ્મ વિવાહ, ગાધર્વ વિવાહ, પિશાચાદિ વિવાહ, આવા પ્રકારના વિવાહ યાને લગ્ન થતા હતા. હવે આમાના જે ઉત્તમ પ્રકારના લગ્ન તે તો બંધજ થઈ ગયા છે—હવે તો ચાલુ જમાનામા મધ્યમ અને કનિષ્ઠ પ્રકારના લગ્ન થાય છે. તેમાં વળી કન્યા વિક્રય જેવા અધમ લગ્નો પણ કેટલાકમા થાય છે. આ કુરિવાજ બંધ થાય એ માટે સાથેના નિયમો (દરવો) મંજુર કરી તેનો અમલ કરશે તો જ્ઞાતિની દિને દિને ચઢતી જોઈ શકશે ? અસ્તુ:

વળી તુલસીદાસે કયું છે કે—

તુલસી હાય, ગરીબકી કમ્પુ ન ખાલી જાય,

મુવા ઢોરકે ચામસે લોહા ભરમ હો જાય.

વળી

દયા ધરમકો મૂલ હે, પાપ મૂલ અભિમાન,

તુલસી દયા ન છોડીએ, જબ લગ ઘટમે પ્રાન.

અં ૦ લં ૦ મો ૦

■ સત્ય. ■

“ સત્યેન ધાર્યતે પૃથ્વી સત્યેન તપતે રવિ ।
સત્યેન વાતિ વાયુશ્ચ સર્વે સત્યે પ્રતિષ્ઠિતસ્ ॥

સત્યના સાથીઓ ? ઉઠો ? શુભ કાર્યને અમલમાં મૂકો ? અને આશીર્વાદ મેળવો. ?

“ સત્ વિજયી, વૃક્ષ વિશાળ થશે,
ગુણકારી મીઠા, ફળ ઉતરશે;
જન આશ્રય, જાય તળે કરશે,
પરિતાપ જતા, સુખ સૌ મળશે. ”

સર્વે, બ્રહ્મ ભાષ્યો આપ સઘળા જાણો છો કે સત્ય એજ દુનિયામાં સઘળા મનોરથ સફળ કરાવનારું નાવ છે. માટે સાચી નીતિ રાખી શુભ કાર્યને આરંભો પ્રથમ સંપૂર્ણ વિચારી તે શરૂ કરો ચાલુ કર્યા પછી તેમાં ગમે તેટલા વિઘ્નો આવે તો પણ તેને છોડશો નહિ. તો જરૂર આપનો વિજય થશે ?

અ—ઉત્તમ કોટીના માણસો પૂર્ણ વિચાર કરી શુભ કાર્ય હાથમાં લે છે અને લીધા પછી મરણાન્તે છોડતા નથી.

બ—મધ્યમ વર્ગના માણસો વિચારી કામ હાથમાં લે છે ખરા પરંતુ જો કદાચ તેમાં નાસિપાત્ થાય તો અધવચ તે સાહસ મૂકી દે છે.

ક:—કનિષ્ઠ પ્રકારના, નીચ પંકિતના, (વિચારના) મનુષ્યો કોઈપણ સાહસ ખેડવા કે સરળ રસ્તે જવા વિચાર સરખો એ કરતા નથી.

માટે ભાષ્યો જો તમારે ઉચ્ચ કોટીમાં અપવું હોય તમારા સુંદર કાર્યમાં તમારે વિજય મેળવવો હોય તો સાચને વળગી, તેને ગ્રહણ કરી હિંમતથી કામ આરંભો—

જરૂર. તમારો ઉદ્ધાર નજીક છે. એમ માનજો. તમારે માટે એક સાચો નર મહુમ, બ્રહ્મ બનેસીંગ દલુજી (નાપા ખડકી) સચોટ દાખલો મૂકી ગયા છે. તેમણે પોતાનું વચન સત્ય કરી બતાવવા, પાળવા,—ધણી મુશીબતો હોવા છતાં વચન પાળી આપ સર્વેને વારસામાં શુભ દાખલો

આપ્યો છે. બલે જાતિએ તેની પૂરી કદર કરી નથી છતાં તેણે તો આપણા સર્વેને એવું સુંદર સાચરૂપી ખીજ વાપી આપ્યું છે કે તેને આપણે હાથેજ આપણે ઉલટથી ઉછેરવાની ખાસ જરૂર જણાઈ છે. માટે તે વૃક્ષની સંપર્કથી વાડ કરી, સદ્ વિચાર રૂપી પાણી સીચી, કાર્યના અમલ (આરંભ) રૂપી ખાતર નાખી તે ખીજને જલદી મોટું કરો કે આપણે બધા તે વિશાળ ઝાડની છાયા તળે બેસીએ તે તેના અમૃત ફળનો સ્વાદ ચાખવા ભાગ્યશાળી થઈએ. હવે ફળનો સ્વાદ લેવા તમારા હાથમા જાતિના સારા સેવકો (નેતાઓ) રૂપી પુરતા સાધનો મળ્યા છે. તેમની સહાયથી તેના અમૃત ફળ ચાખી પૂર્ણ સુખી અને સંતોષી બનો. ?

અં ભાઈઓ તમે કમર કસી સત્યને સાથમા રાખી આપણા સતાનોનો આશિર્વાદ મેળવવા હવે શુરાપણું દાખવો, શુભ કામમા પહેલ કરી નામના મેળવો ? ઈશ્વર તમોને જરૂર સહાય કરશે. માટે મનનો મેલ મૂકી શુભ, દાખલો બેસાડો અને કન્યા વિક્રય રૂપી હડહડતા કળિયુગને કાઢવા સત્યરૂપી શમશેર, યહી, એક વચન રૂપી ઢાલની મદદથી હંમેશને માટે તેને દેશનિકાલ કરો ? કે તમારા સતાનો નિર્ભય બને અને સ્વેચ્છાએ જય જયકાર ! વર્તોવી આનંદ ઉભરાથી તમો વડીલોને પુષ્પ વૃષ્ટિથી વધાવે, એવી આશિષ, મેળવો, નામ અમર, કરો ? એક સજ્જનને કહ્યું છે કે. .

“ નામ રહંતા ઠાકરા, નાણા નહિ રહંત,

કીર્તિ કેરા કોટડા, પાડયા નહિ પડંત

વળી

“ હરિનો મારગ છે શુરાનો નહિ કાયરનું કામ જોને ”

અને વળી.

“ જનની જણુજે ભક્તજન, કા દાતા કા શૂર,
નહિ તો રહેજે વાઝણી, મત ગુમાવીશ નૂર; ”

તથા

(જગો, ઉડો, વિરમો નહિ સાધ્યોનઆશય જ્યા સુધી)

સ્વધર્મે નિધનં શ્રેયઃ પરધર્મોભયાવહઃ ।ગીતા।

લ. મો. મહા મંત્રી.

૨૧૦ અં પ્રત્ જોગ

—: અમૂલાં માબાપ :—

॥ પિતૃ દેવો ભવ ॥ ॥ માતૃ દેવો ભવ ॥

બળુ અમુલા મા બાપ

નિરંતર, બળુ અમૂલા મા બાપ : ॥ એ ટેક ॥

સૂકામા સુવાડી મુજને લીને સુતા આપ

મુજ આનંદે ઓ જીવનારા ? વંદન પ્રિય મા બાપ—નિરંતર-૧

પહું-આખડું રડી રહું જો રહેજ થતાં ભૂલ થાપ,

ખમા ! ખમા ! કરી પ્રેમાત્મ મા દીલ દેતા મા બાપ.—નિરંતર-૨

લાડ-કોડ પૂગ મુજ કરવા; દુખ વેઠ્યાછે અમાપ,

આર્ય ધર્મ કિજળા પય પાયા કેમ ભૂલું મા બાપ.—નિરંતર-૩

એક બળુ હથ્થર સમ પ્રિયકર શુભ કર હે મા બાપ,

શ્રવણ સમી સેવા કરવા ચિત તલપી રે, મા બાપ.—નિરંતર-૪

“ મસ્તાન ”

—: સાહસ :—

“ સાહસે કર્યો પરશુએ પૂરો અર્જુનને,

તે પરશુરામ પરસિધ્ધ રહ્યો નિજ વચને.

સાહસે ઇંદ્રજિત ગર હણ્યો લક્ષ્મણે,

સાહસે વીર વિક્રમ જગત સહુ ભણે.

યર્થ ગર્હ જંગમા મર્દ હક્ક નિજ માગે,

યા હોમ કરીને પડો ક્ષતેલ છે આજે ”

કન્યાદાનના ત્રણ પ્રકાર.

(આ સાથે બંધારણ અને ધારા વિગેરે, વડતાલ મુકામે ભરાયલા ગોળના મહા પચે તા. ૧૩, ૧૪—૧૧—૨૫ ના રોજ સર્વાનુમતે મંજુર કર્યા છે.)

૧.—પહેરામણી સાથે કન્યા આપવી.

૨.—મફત કન્યા આપવી.

૩.—જાત જોયું મર્દખ અર્થ લઈ કન્યા આપવી.

(૧) —પહેરામણી સાથે કન્યા આપવી એના અર્થ કુળવાન શાહીના ફાકાની લાયકે લાલચ નહિ પણ કન્યાદાન દેનાર ધરનો સુખી હોય અને પોતાની ઉમેદ હોય તો દીકરી મફત આપે તે માથે પોતાની દીકરીને જણસ, લુગડાં વગેરે આપે અને પરણામણુનું ખર્ચ એટલે ગોર દાપુ વગેરે પદરનું આપે તેમજ જમીન, જગીર—સમેત આપે તો તેને મનાઈ નથી તેમ કરજ્યાત પણ નથી.

(૨) :—કન્યા મફત આપવી એટલે વરવાળા પાસેથી કન્યા દેવા બદલ પેસાની કે બીજી કોઇપણ મદદ લેવી નહિ તેમજ દીકરીના વાલીએ પોતે જાન વગેરેનું ખર્ચ ઉપાડી લેવું વળી પોતાની શક્તિ અનુસાર આપવા, વગેરેમા વિવેક સાચવવો,

(૩) :—કન્યાદેનાર ગરીબ સ્થિતિનો હોય તેમજ વિધવા બાઈ હોય અને તેને કંઈ પણ સાધન નાહોય તો વર વાળા પાસેથી કન્યા આપવા બદલ જાનનું ખર્ચ ગામના બે આગેવાનો યાને નીમેલા મેમ્બરોની રૂબરૂ હિસાબ રખાવી. તે આકડો વર વાળા પાસેથી વસુલ લેવો. તે ઉપરાંત આપવા લેવાની છુટ નથી.

ઉપરના કન્યાદાનના ઉત્તમ, મધ્યમ, ને કનિષ્ઠ એવા ત્રણ પ્રકાર બતાવ્યા તેમાના ખાસ કરીને છેલ્લા પ્રકારના લગ્ન કરનારને અને આધાર વગરના તે માટે જે ગામમા દીકરી કે દીકરાના લગ્ન હોય તે ગામના જ્ઞાતિબાઈઓએ લાણુ દીઠ રૂ ૧) એકેક ચાલ્યો આપવો કે તેનો બોળે બોલો થાય, આ રિવાજ, તો અમલ તે ગામના પંચે પોતાની મરજી રૂપે લાગુ પાડવો.

—: ખર્ચકમી કરવા બાબત નિયમો :—

(૧) વરવાળાએ જાનનું માણસ પચીસથી કોઠપણુ કારણસર વધારે લેઈ જવું નહિ (વાળાંદ, ગોર, દોલામ સાથે) અગર જો કન્યાના આપની ખુશી હોય તો વધારે લેઈ જવાને હરકત નથી.

(૨) પાત્ર માણસ પણ વર સાથે જાનમા જમ લમ થવાને હરકત નથી.

(૩) જાનને વધુમા વધુ બે જમણુ આપવા બેથી વધારે નહિ.

(૪) કન્યાવાળાએ તેના ગામના જ્ઞાતિવાઓને લક્ષ્મીના દિવસે જમણુ આપવાનો રિવાજ છે. તે બધું કરવામા આવે છે. પરંતુ તેની મરજી હોય તો વહેવાર પૈકીના બાધઓના છોકરાને જનની સાથે જમાડવામા માધ નથી.

(૫) દીકરી અને દીકરાના લક્ષ્મી પ્રસંગે ઘણી જગાએ કુટુંબમા કે જ્ઞાતિમા ઢેવરા અને ગોળ વહેંચવામા આવે છે તેમાનો ઢેવરાનો રિવાજ બધું કરવામા આવે છે. અને ગોળ. લાણુ દીઠ અરધો શેર આપવા ઠરાવ્યો છે.

(૬) લક્ષ્મી પ્રસંગના ગામ દાપા તથા ભ.ગોળ વગેરે ચુકવવાને અને બીજી આપ લે માટે નક્કી કરેલી રકમથી વધારે આપ લે કરવી કરાવવી નહિ [(આકડો) રૂ. ૨૭) નો છે) તેમાથી રૂ. ૯) કાગી રૂ. ૧૮) વરનો બાપ કન્યાના બાપને આપે.]

(૭) :—લગ્ન થયા પછી કન્યા લાયક ઉમરની હોય તો વળાવવી પછી દશ કે પંદર દિવસે કન્યાને તેના વાલી તેડવા જાય ત્યારે વધુમા વધુ બે માણસજ લઈ જવા.

(૮) :—વર વાળાએ દેજમાં મૂકવાની જણુસો વગેરે.

અ. એક જોડ રૂપાના સાંકળા આશરે તોલા ૨૫ થી ૩૦ સુધીનાં

બ. હીંમતું કડુ નંગ ૧ આશરે તોલા એક સુધીનું.

ક. કોટની જણુસમા દોરો (કે અછોડો) નંગ ૧ હીમતો તોલા, બે ત્રણથી વધારે નહિ.

ઉપરની ત્રણે જણુસો મળી. આશરે રૂ. ૧૦૦ થી ૧૨૫ સુધીની એથી વધારે હીંમતના દાગીના દેજમા રાખવા નહિ, તેમજ કન્યાવાળાએ માગવા નહિ. આ દેજની જણુસો ફરજ્યાત છે પરંતુ એથી વધારે અને બારે જણુસો કન્યા ઉમર લાયક થઈ વરને ઘેર આવે ત્યારે ઘડાવવાને કોઈ જતનો આધ નથી તેમ તે ફરજ્યાત પણ નથી.

(૯) દેજમા ખંડમે કસળી તથા રેશમી સાડી નંગ ૧ તથા રેશમી ઘાઘરો નંગ ૧ સાધારણ રૂ. ૨૫ થી ૪૦ સુધીના કે એથી ઓછી હીંમતના લુગડા પણ ચાલી શકશે. તેમજ ખાવામા ખારેક, ટોપરા, સોપરી મળી સવા પાચ શેરથી વધારે નહિ લાવવા.

(૧૦) કલવાની સોપારીનો રિવાજ કાઢી નાખવામા આવે છે.

(૧૧) કન્યાના બાપ તરફથી માડવામા વરને કહોકે કન્યાને કહોકે ત્રાખાનુ એક નંગ ૧ ચાળી નંગ ૧. વાટકો નંગ ૧ તથા નાની કથરોટ

નંગ ૧ અને લોટો નંગ ૧ આપવો આ ખર્ચની જોગવાઈ જો કન્યાના આપની હોય તો તેણે આપવું અગર વરના આપ પાસેથી આના ખીલના પૈસા વસુલ લેવા.

[૧૨] બાજઠ, માંચી, કન્યાના આપની સંપત્તિ હોય તો આપવી. નહિ તો ચાલી શકશે. (માગવાને હક નથી)

(૧૩) વરને પાઘડી નંગ-૧ રૂ. ૫) સુધીની તથા વેહવાઈને રૂ. ૩) ની પાઘડી આપવી અથવા રોકડા રૂપીઆ આપવા.

(૧૪) વર વાળાને માડવામા પોતાની સાથે જનમા આવેલાને પૈસા વહેંચાવવા હોય તો પદરના આપે પરંતુ કન્યાના આપને કહેવાનો કે અપાવવાનો તેને અધિકાર નથી.

(૧૫) માલ્યા માટલામા વડીઓ, પાપડ મળી સવા પાંચશેરથી. વધારે પુરવું નહિ.

(૧૬) દીકરીની સગાઈ કરવા જાય છે. ત્યારે પોતાનાં સગાં વહાલાં વગરેને નોતરી જન જેટલું માણસ જમવા બોલાવે છે. માટે આ પ્રસંગે પાંચ માણસથી વધુ લઈ જવું કે બોલાવવું નહિ.

(૧૭) જનમા સામૈયા વખતે દારૂખાતું ફેડવું નહિ. તથા સરકારી (બેન્ડ) વાજાં લઈ જવા નહિ. આ ઠરાવનો ભંગ કરનારનો રૂ. ૨૫) ગામના પંચવાળાએ દંડ લેવો.

(૧૮) જનમા જનાર માણસોએ પોતાના પદરના ખર્ચે જવું. આ બાબત દરેક ગામના પંચે બંદોબસ્ત કરી લેવો.

(૧૯) જન જે ગામ જવાની હોય ત્યાં રેલ્વે ના હોય અને વેન (વાહન) લેઈ જવા પડે તો. માફા (રથ) સાથે ત્રણ વેન લઈ જવાં એથી વધારે નહિ. અગર આ માટે કન્યાના આપ સાથે બંદોબસ્ત થતો હોય તો કરી લેવો.

અંધારણુના નિયમ અને ફરજ.

(૧) દરેક ગામના પંચ તરફથી બેથી પાંચ સુધી સંખ્યાના પ્રમાણમાં જાતિના અગ્રેસરો નિમવા કે જેઓ ઠરેલ અને નિખાલસ મનના જાતિનું હિત ચાહનાર, કાળજીથી કામ કરનાર અને વજનદાર હોઈ સમદષ્ટિથી જોનાર હોય અને પોતાના બાધઓ સાથે હળી મળી ને ચાલનાર નિરા-

ભિન્નની હોય પોતે શુભ ઠરાવોનો અમલ કરી ખીજ પાસે કરાવી શકે અને દરેક બાબત વ્યવસ્થા જાળવી શકે એવા ગૃહસ્થને તેમના મામના બાધએ વધુ મતે, ઠરાવવા. (નવી ચુંટણી વખતે લક્ષમાં રાખવું)

(૨) આવી રીતે ગોળ પૈકીના બધા મામોએ વ્યવસ્થા કરવી પછી દરેક ગામ દીઠ નિમાયલા અગ્રેસરોમાથી એ કે ત્રણ માણસ લેવા અને તેમનું એક કાર્ય વાહક મંડળ નીમવું તેમા વધુમા વધુ ૩૫) અને ઓછામા ઓછા ૨૫) અગ્રેસરો (મેમ્બરો) હોવા જોઈએ.

(૩) આ કાર્ય વાહક કમીટી (મંડળ) જે ઠરાવો કરે તે દરેક ગામના અગ્રેસરોએ પોતાના બાધઓમા સમજાવવા અને તે પ્રમાણે બધાએ અમલ કરવો જોઈએ.

(૪) મહાપંચ અથવા નીમાયલું મંડળ કોઈ કારણસર ભેગું કરવું પડેતો અમુક સ્થળે દરેક ગામના મેમ્બરોએ પોતાના પદરના ખર્ચે ભેગા થવું.

(પરંતુ પોતાના ગામના પંચના ફંડમાથી તેનો બંદોબસ્ત થતો હોય અથવા મહાપંચના ફંડમાંથી ખર્ચ આપવા મંડળ કે પંચ ઠરાવે તો તે તેની સત્તાની વાત છે.)

(૫) સભા મેળવવા માટે અગાઉથી પ્રમુખ અથવા. મંત્રીએ દરેક બંદસ્થાનમા અગ્રેસરોને તે બાબત વિગતવાર ખબર આપવી, ખબર આપ્યા છતાં કોઈ ગામના બાધઓ આવી ના શકે તો જે કારણસર સભા બોલાવી હોય અને તે વખતે વધુ મતે જે ઠરાવ થાય તેમા તેમની સંમતી માની લેવી પરંતુ તેમાં તેમનો એટલે નહિ આવનારનો વાધો ચાલી શકશે નહિ

ઠરાવોનો અમલ થવા બાબત

કાયદા (કાનુન)

(૧):—જે ગામમાં ઉપરના ઠરાવો નથી પળાતા એમ જણાશે તો તે ગામના અગ્રેસરોને પ્રથમ ચુન્દેમાર ગણવામાં આવશે. અને તેની તપાસ કાર્ય વાહક કમીટી કરશે અને જે તેઓ (અગ્રેસરો) નિર્દોષ હશે અને બનવું કર્યા છતાં મુનો બન્યો છે. તો તેવા મુનેગારોને મહાપંચ તરફથી સજા કરવામાં આવશે એટલે કે જાતિના વહેવારથી દૂર કરવો કે ફંડ લેવો વગેરે કસુરના પ્રમાણમાં સજા કરવામા આવશે.

(૨) કન્યાની સગાઈ કર્યા પછી ખાસ સંજોગો સિવાય કે મંડળની મંજુરી વગર કોઈ પણ માણસે સગાઈ તોડવી નહિ. અને જો કન્યાનો ખાપ સગાઈ તોડેતો તેનો રૂ. ૫૧) દંડ લેવો તે એક માસ સુધી જાતિના વહેવારથી દૂર કરવો. તથા ખીજો જો માણસ એ કન્યાની સગાઈ ઝીંસે તો તેનો પણ રૂ. ૫૧) દંડ લેવો તે એ માસ જાતિ બહાર મૂકવો.

(૩) અગર જો વરનો ખાપ સગાઈ તોડે તો તેના પણ રૂ. ૫૧) દંડ લેવો તથા માસ એક સુધી ન્યાત બહાર મૂકવો.

(૪) કોઈ ખીજો સખસ સગાઈ તોડાવવામાં આગેવાન છે. એમ શક પડેતો તેની તપાસ કરી સંપૂર્ણ ખાત્રી થયે તેનો રૂ. ૨૫) દંડ લેવો.

(૫)—કન્યા આપવા બાબતમાં નિયમ અથવા કરેલા ઠરાવોનો ભંગ કરી કોઈ પૈસા લે અથવા આપે, અપાવે, તો તેના દરેકના રૂ. ૧૦૧) પ્રમાણે દંડ લેવો આ બાબત સંપૂર્ણ ખાત્રી કરવી પછીથી સજા કરવી.

(૬) :—વર કન્યાના સગપણના સંબંધમાં વચ્ચે કોઈએ લાંચ લીધી છે એમ સાબીત થાય તો તેની પાસેથી રૂ. ૧૦૧) દંડ લેવો અને તેને એ માસ જાતિ બહાર મૂકવો.

(૭) ઠરાવ ઉપરાંત કોઈ જનમાં માણસ લઈ જાય તો તેની પાસેથી વધારાના માણસનું ખર્ચ. તે ગામના અગ્રેસરો ઠરાવે તે પ્રમાણે વર વાળા પાસેથી વસુલ લેવું. પરંતુ કન્યાના બાપની મરજી ઉપર આધાર રહેશે.

(૮) ઉપરના ઠરાવોનો ભંગ કરનાર સખસ ગામના મેખખેમે તથા કાર્યવાહક કમીટીને પોતે પોતાના ગુનાનો સંતોષકારક ખુલાસો ના આપે અથવા મંડળ જે શિક્ષા કરે તે કબુલ ના રાખે તો તેને જાંદગીબર મહાપંચ તરફથી જાતિ બહાર મૂકવો અને તે સખસ ઉપર ખીજા જે કાયદેસર પગલા બરવાં પડે તે બરવાને મહાપંચ મુખત્યાર છે.

(૯) ગોળ કે એકડા પંડીના કોઈ પણ માણસે જાતિના રિવાજથી ઉલટો નાનાથી તે મોટામાં મોટો ગુનો કર્યો હશે. તો તે ગુનાની તપાસ કાર્ય વાહક કમીટી કે મહાપંચ કરીને તેનો ઓછામાં ઓછો રૂ. ૧ થી તે રૂ. ૫૦૧) સુધી દંડ કરી શકશે તેમજ જાતિ વહેવારથી દૂર તેટલી મુદત દૂર રાખી શકશે.

(૧૦) ગુનો કરનારને કોઈએ મદદ કરવી નહિ. ખોટા કામમાં મદદ આપ્યા બદલ તેને પણ ગુનેગાર ગણી શકાશે અને મંડળની ધ્યાનમાં આવશે તેવી જાતની શિક્ષા કરી શકશે.

(૧૧) ઉપરના થયેલા દંડમાંથી સેંકડે દશ ટકા ધર્માંદા વિદ્યા દંડ ખાતે રકમ આપવી. જે ગામનો ગુનો હોય તે ગામના મંડળે તે રકમ ધર્માંદા દંડ ખાતે જમા કરાવવી. બાકીની રકમ જમા મૂકવી કે બાજ સાથે વધારો થાય.

(૧૨) કોઈ રથળે કોઈથી ભુજ ગુનો બન્યો હોય તો તેનો નિવેડો તેજ ગામના અગ્રેસરો તથા પંચે મળીને લાવવો આવી નહિ જેવી બાબતોને કાર્યવાહક મંડળ કે મહાપંચમાં આવવા દેવી નહિ આ સત્તા તે ગામના આગેવાનોની છે. જે ગુનો બારે હોય તે ગામના પંચથી તેનો નિકાલ ના આવે તો કાર્યવાહક કમીટીમાં તે વાત લાવવી અને પછી મહાપંચમાં લઈ જવી.

(૧૩) ગોળ કે એકડા પૈકીનો કોઈ પણ સખસ ગોળ બહાર કન્યા આપે તો તેનો રૂ. ૧૦૦૧) દંડ લેવો. આ બાબતનો નિર્ણય મહાપંચજ કરી શકશે. અને તેને મદદ કરનાર પણ તેટલીજ શિક્ષાને પાત્ર થશે.

(૧૪) ગોળ બહારથી કન્યા લાવવાને બાધ નથી.

(૧૫) ગોળકે એકડા પૈકીના ગામોમાં એક બીજાને કન્યા આપવા લેવાને કોઈપણ જાતનો બાધ રાખવો નહિ.

(૧૬) ગોળ કે એકડા બહારના કોઈ બદસ્થાનકે અમુક ભાગના જ્ઞાતિ બંધુઓ ગોળમાં આવવા ખુશી હોય અને ગોળમાં ભેળવવા મહાપંચને કોઈ જાતની અડચણ ના હોયતો તે ગામના કે ગોળ પૈકીના બાધુઓ ની બલામણથી ગોળમાં લઈ શકાશે આ બાબત કમીટી કે મહાપંચની મંજૂરી મેળવવી પડશે.

(૧૭) ગામના અગ્રેસરોએ એક વરસમાં પોતાના ગામમાં દીકરા દીકરી ના કેટલા લગ્ન થયા તેની નોંધ રાખવી કે તે કયા પ્રકારના અને કયે ગામે થયાં છે.

(૧૮) વર અને કન્યાના લગ્ન પ્રસંગે દરેકે રૂ. ૧) એકેક વિદ્યા દંડમાં આપવો અને તે ગામના અગ્રેસરો એ લેઈ જમા કરાવવો અને તેની પહોંચ રાખવી. તે સાથે પોતાના ગામના ગુનેગારોનો દંડ કેટલો કયા સખસનો થયો તેનો હિસાબ અને સેંકડે દશ ટકા પ્રમાણે ધર્માંદા વિદ્યાદંડનો તેની પહોંચ સાથે હિસાબ રાખવો.

(૧૯) ઉપરના દંડની રકમમાંથી વિદ્યાદંડ ખાતે મદદ કરવાની જરૂર જણાયતો મંડળની મંજૂરી સાથે મદદ કરવી.

(૨૦) સિવાય બીજા કાલતુ કામમા તે રકમ મહાપંચની પરવાનગી વગર વાપરવી નહિ. અને જો કોઇ વાપરશે તો તેનો જવાબ અગ્રેસરોને આપવો પડશે (તે ગામના)

(૨૧) ગામના પંચના ફાંડની કે દડની રકમ તે જ્ઞાતિની ગણાય આ રકમ કોઇની ખાનગી મિલકત કોઇ પ્રકારે જોજ નહિ, માટે તે રકમ કોઇ પણ સહગૃહસ્થને ત્યાં પંચની વધુ મતિથી દરે તેને ત્યાં જમા મૂકવી કે જોઇએ ત્યારે બાજ સાથે મળી શકે અને તેનો સહઉપયોગ થાય.

(૨૨) ગોળ પૈઝીના વરની જન લેન સામે ગામ જાય છે. ત્યારે હું પદમા કહો કે માગણીયા કહો કે સારૂ દેખાય તેથી કહો પણ લહાણા કરી મોટો ખર્ચ કરે છે તે કેટલાકને તો “ દાઝ્યા ઉપર ડામ જેવું ” લાગે છે અને આ રિવાજ ધીમે ધીમે ફરજિયાત થતો જાય છે માટે તે બંધ કરવામા આવે છે. તેને બદલે કોઇની ઉલટ હોયતો વિદ્યા ફાંડમા રૂ. ૫ થી ૨૫) સુધી આપે પણ લહાણું કરે, કરાવે નહિ.

(૨૩) કોઇપણ બાબત કોઈએ મહેણાં, ટાણા કે ચઢાવો કરવો નહિ. આવી બાબતની ચર્ચા કે ખોદણી કરનારને ગુનેગાર ગણી ગામના પંચને યોગ્ય લાગશે તેવી શિક્ષા કરી શકશે. આ બાબત જ્ઞાતિ ભાઈઓએ ઉદાર દીલ રાખવું.

અં ૯૦ મો ૦

(કાર્યવાહક મંડળની ફરજ અને તે સંબંધી માહિતી.)

(૧)—સદર સંસ્થા:—ચરોત્તર. બ્રહ્મભટ્ટ, જ્ઞાતિહિત વર્ધક પ્રથમ ગોળના નામથી ઓળખાશે.

(૨)-ગોળ કે એકડા પૈઝીના કે કાર્યવાહક મંડળમાના એકને સભા-પતિ (પ્રમુખ) નીમવો અને એને ઉપ પ્રમુખ નીમવા.

(૩)—ગોળ કે પંચના હિતાર્થે વખતો વખત જાણવા જેવી માહિતી કે ઠરાવ વગેરે છપાવી સર્વે ભાઈઓની જાણ માટે બહાર પાડી ગોળના દરેક ગામોમાં મોકલી આપવી અને માટે એક બાહોશ યાને ચાલાક મંત્રી નીમવો તે એકને ઉપમંત્રી નીમવો, તેને લખાણ, છપામણી.

પોસ્ટેજ વગેરે ખર્ચ માટે જોઈતી અમુક રકમ આપવી તેનો હિસાબ મંત્રીએ રીતસર રાખવો તે સભા વખતે રજુ કરવો.

(૪) ગોળ પૈકીના દરેક બંદસ્થાનમાંથી ચુટાયલા અગ્રેસરો તેમજ કાર્યવાહક મંડળના સભ્યો તથા પ્રમુખ ઉપ પ્રમુખ અને મંત્રી વગેરેની મુદત સામાન્યરીતે વરસ એકની ગણવી પરંતુ વયમા કંઈ ખાસ સંજોગોને લીધે કોઈ પણ સભ્યની નીમણૂક કાર્યવાહક મંડળ કે ગામનું પચ રદ કરી શકશે અને તેની જગાએ (બદલે) બીજો તેજ ગામમાંથી નીમી શકાશે આ દરાવ, પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ, મંત્રીગોને લાગુ નહિ પડતા તેમની નીમણૂક રદ થઈ હશે તો તેમની જગાએ ગોળ પૈકીના ગમે તે ગામમાંથી લાયક માણસની નીમણૂક કરવામાં આવશે.

(૫) પોતાને સોપેલા કામમાં કુશળતા બતાવેથી તેમને બીજા વરસ પણ તેમના હોદ્દાપર ચાલુ રાખવામાં આવશે.

(૬) ઉપરની નીમણૂકોમાં નાના, મોટાને સ્થાન નથી પરંતુ જ્ઞાતિના ખરા સેવકનેજ જગા મળી શકશે આ બાબત ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી.

(૭) છપામણી વગેરેના ખર્ચ માટે હાલતો મહાપંચના ફંડમાંથી મદદ આપવી અને હવે પછી દરાવો વગેરેનો અમલ થતા તેનો ભંગ કરનારો ફંડ વગેરે કારણથી (ફંડ) જે રકમ ભેગી થાય તેમાંથી સેંકડે દસ ટકા આ ખર્ચ માટે (ખાતે) કાઢવી, અને મંત્રીને મોકલી આપવી. એટલે વખતો વખત છપાવવા વગેરેમાં અડચણ આવે નહિ અને સરળતાથી કાર્ય ચાલે,

(૮) ઉપરના દરાવો. અને નિયમોમાં ફેરફાર કરવો અગર કોઈ દરાવ રદ કરવો કે નવો દરાવ થવો તે કાર્ય વાહકમંડળ અને મહાપંચની સત્તામાં છે.

(૯) સભામાં પ્રમુખની રજા સિવાય કોઈએ બોલવું નહિ, તેમજ કોઈની લાગણી દુખાય કે અંગત આક્ષેપો આવે એવું બોલવા દેવામાં આવશે નહિ, અને એવું વર્તન ચલાવનારને ગુનેગાર ગણી રૂ ૧ તેની પાસે ફંડ લેવામાં આવશે.

અ. લ. મો. મહામંત્રી

ચ. અ. પ્ર. ગોળ

કામ (સત્તા) સોંપ્યા ખાખત.

સંવત ૧૯૮૨ ના કારતક વદી ૧૪ તા ૧૫-૧૬ રપના રોજ નાપા ખડકીના અહ્મલદ્. લલ્લુભાઈ મોતીભાઈ માસ્તરને અમે ગામ, નાપા ઝારોળા, ગમોલ, ચાગા, મેળાવ, સોજીત્રા અને દાવોલ આ સાને ગામના એકડા (ગોળ) ના પંચ તરફથી નીમાયલા પ્રમુખ-અહ્મલદ્. જેભાઈ મોતીભાઈ ઝારોળાના તે આથી લખી આપીએ છીએ કે આપણા ગોળ તરફથી તમેને મહામંત્રી નીમવામા આવ્યા છે અને તમેને, દરાવો, નિયમો વગેરે જ્ઞાતિ હિત સંબંધી ખાખતો. છપાવવા વગેરેની સંપૂર્ણ સત્તા આપવામા આવે છે. આ સત્તા તમેને સમાની રૂબરૂ સર્વાનુમતે વડતાલ મુકામે આપવામા આવી છે તે ખરી છે. અને છપાવવા વગેરેના ખર્ચ માટે તમેને પંચ તરફથી. આપણા નવા ફંડમાથી રૂ. ૨૫) અંકે પચીસ આપવામા આવ્યા છે. અને વધુ ખર્ચ જે થશે તે તમેને મજરે આપીશું તા સદર.

અહ્મલદ્. જેભાઈ મોતીભાઈ

સહી, દા પોતે

ચરોતર અહ્મલદ્. જ્ઞાતિહિતવર્ધક પ્રથમ-ગોળના-પ્રમુખ.

—:પ્રમાતીયું:—

“ જગને જાદવા, કૃષ્ણ ગોવાળયા,
તુજ વિના ઘેનમા કેણ જાશે ?
ત્રણસેને સાઠ ગોવાળ ટોળે મળ્યા.
વડારે ગોવાળિયો કેણ થાશે ?—જગને
દહીં તણા દહીંથરાં, ધી તણાં ઘેખરા,
કઢિયેલા દૂધ તે કેણ પીશે ?
હરિ તાર્યો હાથિયો, કાળિનાગ નાથિયો,
ભૂમિનો ભાર તે કેણ બહેશે ?—જગને
જમુનાને રે તીરે ગોધેન ચરાવતાં
મધુરી શી મોસ્તી કેણ વાશે ?
ભણે મહેતો નરસેયો ગુણ ગાધ રીઝીયો,
ખૂડતા બાહેડી કેણ સ્હાશે ?—જગને

“ કવિરાજો ! ઉંઘમાંથી ઉઠશો કે ? ”

ગઝલ.

ઉઠો બારોટ બન્ધુઓ, જમાનો આ નથી જુનો.
જમાનો છેક બદલાયો નથી આ “ ભાઈ-બાપુ ” નો.
કદ્યું છે ભર્તૃહરિએ શું ? વિચારો તે જરા બન્ધુ !
હતા પૂર્વે કવિરાજો, ગુમાવ્યું આજ કા સંધું ?
કેયૂરા ન વિભૂષયંતી પુરુષ હારા ન ચંદ્રોજ્જ્વલા !
ન સ્નાનં ન ત્રિલેપનં ન કુસુમં નાલંકૃતા મુદ્દજા !
ઘાણ્યેકા સમલંકરોતિ પુરુષં યા સંસ્કૃતા ધાર્યતે !
ક્ષીયંતે સ્વલુ ભૂષણાનિ સતતં ધામ્ભૂષણં ભૂષણં ॥
ત્હમે સૌ ચંદના ચેલા, ત્હમે સૌ ગંગના શિષ્યો !
ત્હમે સંજ્ય તણા સાથી ! સુતેલા કયા સુધી રહેશો ?
ત્હમે ક્ષત્રિયના સાથી બની સંગ્રામમા ફરતા,
હવે અજ્ઞાન શત્રુને શુરા થઈ કા નથી હરતા ?

અન્નદાનં પરંદાનં વિદ્યાદાનમતપરમ્

અન્નેન ક્ષણિકાતૃપ્તિ યાવજ્જિવંતુ વિદયા ॥

હુટાવો છો ત્હમે લાખખો જમણુવારો કરી નાણાં,
ધીની રેલાવીને નીકો ત્હમે ઉજવતા ટાણાં,
પરંતુ પુત્રને દેવા ભૂષણુ વિદ્યાતાણું સુંદર,
બનો દાતા-શુરા- બન્ધુ સમુહ જ્ઞાતિતણા અંદર.
લગાડો નામની સાથે ત્હમે સૌ “ સિંહ ” છો બન્ધુ.
ખરેખર “ સિંહ ” થાવાને જીવન અર્પી અને સન્ધુ
ભણાવો બાળકોને ને કવિરાજો બનાવી દ્યો !
વળી ઇંગ્લિશ ડીગ્રીઓ પરિશ્રમથી લગાડી દ્યો !
બને બી. એ. અને એમ. એ, દિપાવા નિજ જ્ઞાતિને,
અભણુ ને આળસુ રહીને ન શરમાવો, સુજ્ઞાતિને,
ભણ્યા વિણુ ના જડે ઉદ્ધમ મળેના માન દરબારે,
કસુંગા પી પડ્યા રહેવું ન શોભે નિત્ય ઘરબારે.
ઘણું ખાધુ, ઘણું પીધુ, પણો વૈભવ તમે જોયો,
પરંતુ આળસુ થઈને પડ્યા રહીને બધો ખોયો !
ફરી જાગો, ફરી ઉઠો; ભુલ્યા ત્યાંથી ફરી ગણુવા,
પડેલું ઘર ફરી ચણુવા, ફરીને વૈભવી બનવા.
મળેજો પાઈ તો પાઈ મળે પૈસો ! બલે પૈસો.
થણું જે હોય તે આપો, ભણાવા જ્ઞાતિના બાળો. (અં. લ-કવિ.)

કાર્ય વાહક મંડળના ગામવાર મેમ્બરો.

નાપા.

- ૧ રા. અ. જીવાભાઈ હરિભાઈ-મંત્રી
- ૨ , , પ્રહ્લાદ ભાવસીંગ—,
- ૩ , , તળશીભાઈ કુંવરજી—
- ૪ , , તળશીભાઈ ગલાખસીંગ—
- ૫ , , મહોબત દોલતસીંગ—
- ૬ , , શામળભાઈ મોતીભાઈ
- ૭ , , મોતીજી જીજીભાઈ—

ઝારોળા

- ૧ રા.અ. બીખાભાઈ રામદાસ-મંત્રી
- ૨ , , ગોરધન પરભુદાસ—
- ૩ , , દાદાભાઈ મહોબતસીંગ—
- ૪ , , રણુછોડ બાબરભાઈ
- ૫ , , તળશીભાઈ રણુછોડ.
- ૬ , , હરગોવિંદ શિવલાલ.
- ૭ , , મોહનભાઈ કેદારજી
- ૮ , , છોટાભાઈ પથુભાઈ.

દાવોલ.

૧. રા. અ. તળશીભાઈ પરસોતમ. મંત્રી

નીસરાયા

૧. રા. અ. દાભાઈ દામોદર મંત્રી

રામોલ.

- ૧ રા. અ. શંકરભાઈ કાળીદાસ-મંત્રી
- ૨ , , મોતીજી ભવાનજી.
- ૩ , , નાથાભાઈ બહેચર
- ૪ , , લલ્લુભાઈ દામોદર

ચાંગા.

- ૧- રા. અ. મોહનભાઈ ગલાભાઈ
- ૨- રા. , , પ્રહ્લાદ મોહનજી.-મંત્રી

મેળાવ.

- ૧- રા. અ. શિવાભાઈ મહોકમ-મંત્રી
- ૨- રા. , , ગોકળભાઈ સવદાસ.

સોજીત્રા.

- ૧-રા. અ. ચતુરભાઈ કુબેરભાઈ મંત્રી
૨. રા. , , પરસોતમ મોહનભાઈ-મંત્રી.
- ૩-રા. , , મોતીસીંગ ગોવિંદભાઈ
૪. રા. , , લલ્લુભાઈ હરિભાઈ

૫. રા. , , હાથીભાઈ હરિભાઈ

- ૬-રા. , , શંકરભાઈ તળશીભાઈ

- ૭-રા. , , મથુરભાઈ બાબરભાઈ

- ૮-રા. , , ગોવિંદભાઈ હરખજીભાઈ

૧ ઉપરના સદ્ગૃહસ્થોને તેમના ગામના પંચે વધુમતે મેમ્બરો, નીમ્યા છે. તેમજ ગામવાર એકેક મંત્રી પણ તેમણેજ ઠરાવી આપ્યા છે.

૨:—ઉપરાન્ત નીચેના સદ્ગૃહસ્થોને તેમને લાયક જગા ઉપર, સદર કાર્યવાહક મંડળે સર્વાનુમતે ચુંટી હોદ્દાદાર બનાવી પોતાની ફરજ અદા કરવા પ્રેર્યા છે.

—:હોદ્દારો:—

૧—૨. ધ. જોભાઈ મોતીભાઈ. ગામ—ઝારોળા.
ચરોતર—બ્રહ્મભટ્ટ-શાંતિ, હિત, વર્ધક, પ્રથમ, ગોળ.

પ્રમુખ

૧—૨—ધ. મોતીભાઈ મહોબતસીંગ-ગામ-નાપા.
૨—૨. ધ. પ્રહ્લાદસીંગ ગુલાબસીંગ—” ”
ચ. ધ. પ્ર. ગોળ:—ઉપ પ્રમુખો.

૧—૨. ધ. લક્ષ્મીભાઈ મોતીભાઈ. ગામ-નાપા.
ચ. ધ. પ્ર.ગોળ. મહામંત્રી.

૨—૨. ધ. જોડાભાઈ વજેસીંગ ગામ-ચાગા.
ચ. ધ. પ્ર. ગોળ—ઉપ મંત્રી.

૧:—સાત ગામના પંચમાંથી નિમાયલા કુલ, ૩૩) મેમ્બરો તથા.
૫) હોદ્દારો, મળી એકંદર, ૩૮) ગૃહસ્થોનું. એક કાર્ય વાહક મંડળ થયું છે, તેમને જોળની કુલ સત્તા આપવામાં આવી છે.

૨:—જા નિમાયલા નેતાઓ. પોતાની ફરજ ખરા અંતઃકરણથી અદા કરી શાંતિ ઉન્નતિના સર્વે શુભ કાર્યોનો જલદી અમલ કરાવી પોતે વક્ષ પ્રાપ્ત કરે એવી મહાન વિભુ પાસે પ્રાર્થના છે ?.

તુલસી આ સંસારમેં, ભાત ભાતકે લોક,
સખસે હીલ મીલ ચાલીએ, નદી, નાવ સંજોગ.

કાર્યવાહક મંડળ (કમીટી)ના સભ્યો
નિમાયા બાબત તેમની સહીઓ.

ધ. જોભાઈ મોતીભાઈ સ. ૬૦ પોતે
ધ. મોતીભાઈ મહોબતસીંગ સહી દા-લ મો.

અ. પ્રહ્લાદસિંહ ગુલાબસિંહ	સ. ૬૦ પોતે
અ. લલુભાઈ મોતીભાઈ	સહી દા પોતે
અ. ખોડાભાઈ વજેસીંગ	સહી દા પોતે

અ. શિવાભાઈ મોકમભાઈ	સહી દા અ. ગોકળ સવદાસ.
અ. ગોકળ સવદાસ	સહી દા પોતે
અ. મોતીલાલ ગોવિંદજી	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. લલુભાઈ હરિભાઈ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. ચતુર કુબેર,	સહી દા મોતી ગોવિંદજી.
અ. મથુર બાબર	સહી દા ગોવિંદ હરખજી.
અ. ગોવિંદભાઈ હરખજી.	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. હાથીભાઈ હરિભાઈ	સ. ૬૦ દા શંકર તલશી
અ. શંકર તલસીભાઈ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. પુરુષોત્તમ મોહનલાલ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. મોતીભાઈ ભવાનભાઈ	સહી દા પોતે
અ. નાથાભાઈ બહેચરદાસ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. શંકરભાઈ કાળીદાસ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. લલુભાઈ દામોદર	સ. ૬૦ દા શંકરભાઈ કાળીદાસ.
અ. દાભાઈ દામોદર	સહી દા પોતે
અ. જીવાભાઈ હરિભાઈ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. તલશી કુંવરજી	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. મોખતસંગ દોલતસંગ	સહી દા પોતે
અ. મોતીભાઈ જીજીભાઈ	સહી દા પોતે
અ. સાંમળ મોતીભાઈ	સહી તથેના
અ. ગોરધન પ્રભુદાસ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. પ્રહ્લાદ ભાવસંગ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. ભીખાભાઈ રામદાસ	સ. ૬૦ દા પોતે
અ. રણછોડભાઈ બાબરભાઈ	સહી દા ભીખાભાઈ
અ. મોહન કેદારસંગ	સહી દા તલસી રણછોડ
અ. તલશી રણછોડ	સહી દા પોતે
અ. હરગોવન સીવલાલ	સહી દા પોતે
અ. છોટાલાલ પયુભાઈ	સહી દા પોતે

દા જીવાભાઈહરિભાઈ

અ. મોહનભાઈ ગલભાઈ	સ. દા. પોતે
અ. પ્રહ્લાદજી મોહનજી	સ. દા. પોતે
અ. તળશીભાઈ પુરુષોત્તમદાસ	સહી દા. પોતે
અ. દાદાભાઈ મહોબતસંગ	સ. દા. પોતે
અ. તળશીભાઈ ગલાબસીંગ	સ. દા. પોતે

“ તૂટે જંજીર લોખંડી, તમારી આત્મ શ્રદ્ધાતો,
દિવાલો દુર્ગની તૂટે, તમારી આત્મ શ્રદ્ધાતો, ”

દેશાટનં પંડિત મિત્રતાચ, ચારાંગના રાજસભા પ્રવેશઃ
અનેક શાસ્ત્રાણી વિલોકિતાની, ચાતુર્ય મૂલ્કાની મયંતી પંચઃ
ભાવાર્થઃ—“ દેશાટણ, પંડિતની મિત્રાઈ, વારાંગના, રાજસભામા
જવર અવર, અનેક શાસ્ત્રનું અવલોકન કરવું, એ પાંચ ચતુરાર્ધના મૂળ છે.”
અ. લ. મો.

--:અંધારણુ ફરજ અને વહીવટ:--

ખરો આગેવાન કેણુ:—અ. સમાજની સેવા કરવાની પ્રબળ ઇચ્છાવાળો, બ. પોતાની સ્થિતિ અને જ્ઞાતિ તેમજ દુનિયાની સ્થિતિ એ બન્નેનું ખારીક જ્ઞાન હોવું જોઈએ. ક-સેવા કરવામાટે દ્રવ્ય અને સમયનો ભોગ આપી શકે એવી જોગવાઈ હોવી જોઈએ. ઢ-સમાજ (સભા) પર વજન પાડી શકે અથવા સમાજનું આકર્ષણ કરવાની શક્તિ. એક ઇચ્છા બળવાળો એકલો હોવાછતા લાખો માણસોની સમાજ (સમુહ) ને દોરવા શક્તિમાન છે. જેનામા આવા થોડા ઘણા ગુણો હોયતેવાને આગેવાન નીમી કામ ચલાવી લેવું.

સાથે રહી કામ કરો.?

અને ત્રણ વર્ગમાં કામને વહેંચો. ?

અજ્ઞાનતા અને અભાવવાળાજ સારા આગેવાનો, કે જથો, ગોળ અને સંઘથી છુટા પડે છે.

અ. ઘેનાઢય (પૈસાવાળા)—દાનઆપો.?

બ. કેળવાયલો વર્ગ—પોતાની યુદ્ધિ અને અનુભવનો લાભ આપો.?

ક. સામાન્ય વર્ગ—દરાવો. નિયમો અને અંધારણુનો અમલ કરવામાં

બનતી સહાય આપે, મૂખ્યત્વે-કેળવાયલાઓ ઉપર સફળતાનો આધાર રહેલો છે.

વહીવટ:—

અ:—પ્રમુખને ૩. ૫) સુધી સાતિ હિતનાકામમા વાપરવાની સત્તા છે. એથી. વધારે એટલે. ૩. ૫૦ સુધીના ખર્ચ માટે ગોળના ગામે પૈકી જેઓને મંત્રી નીમવામા આવ્યા છે. તેમની સલાહ લઈ ખર્ચ કરવું અને એથી વધારે ખર્ચ કરવા માટે કાર્યવાહક કમીટીની મંજૂરી મેળવવી.

બ મહા-મંત્રીને ૩. ૫) સુધી વાપરવાની સત્તા છે. અને ૩. ૨૫ સુધીના ખર્ચ-માટે-પ્રમુખની મંજૂરી મેળવવી. અને એવી વધારેના ખર્ચ માટે કમીટીની મંજૂરી મેળવવી.

ક. ૩. ૧) અને એથી વધારેના ખર્ચની પાવતી રાખવી.

ઢ-કાર્યવાહક.-કમીટી-કે જનરલ કમીટી (મહાપંચ)ની એક પ્રસંગે પાત મેળવવાની જ્યારે જરૂર પડે ત્યારે પ્રમુખની પરવાનગીથી-મહા મંત્રી ગામ વારના મંત્રી અને અગ્રેસરોને ઓછામા ઓછા પાંચ દિવસ અગાઉ ખબર આપે તાત્કાલીક સભા બોલાવવાની જરૂર હોય તો નિયમનો બાધ કાઢી શકાશે નહિ-એક દિવસ અગાઉ પણ ખબર મળ્યેથી. બોલાવેલે સ્થળે જવું જોઈશે.

ઈ. વરસમા એક વખત. જનરલ સભા મેળવવી. અને ખાસ કારણ હશે તો ગમે ત્યારે મેળવી શકાશે.

ચ કાર્યવાહક. સભા વરસમા ઓછામા ઓછી બે વખત. મેળવવી. અને તે વખતે મંત્રીઓએ તેમજ. મહા મંત્રી; અને પ્રમુખે પોતે કરેલા ખર્ચનો હિસાબ રજુ કરી મંજૂરી મેળવવી. અને ગામના મંત્રીઓએ પોતાના ગામનો હિસાબ રજુ કરવો.

ઝ:—કાર્યવાહક સભા વખતે કુલ સભાસદો પૈકી-રૂં હાજરી થયેથી, કામ ચાલુ કરવામાં આવશે. તે વખતે હાજર પૈકી ના $\frac{1}{2}$ ઉપરાંત મત મળ્યેથી કામ વધુ મતે પસાર થયેલું ગણાશે.

સ:—પ્રમુખ કે ઉપ પ્રમુખ પાસે આપણા ગોળના ફંડની રકમ મહા-પંચના નામે જમા મૂકવી. તેનું ખાતું પડાવી તે ચોપડી કાર્યવાહક મંડળ પૈકીના કોઈ સદ્ગૃહસ્થ ને લા મૂકવા વધુમતે ઠરાવવું અગર મંડળ ઠરાવે એવી નિર્ભય જગાએ ફંડની રકમ અને ખાતાની ચોપડી મૂકવાને બાધ નથી.

ત:—મહામંત્રી પાસે-મહાપંચના ફંડની રકમમાથી ૩. ૫૦) જમા રાખવા કે જરૂર વખતે છપામણી વગેરે ખર્ચ માટે હરકત પડે નહિ.

લઃ—કાર્યવાહક મંડળ પૈકીનો કોઈપણ મેમ્બર અગર હોદ્દાદાર પોતાની જગાનું રાજીનામું આપે તો સભા વખતે તે ગામના મંત્રીએ અગર મહા મંત્રીએ રજુ કરવું (લેખી) અને રાજીનામું વધુ મતે મંજૂર થાય તો તેમની જગાએ બીજા લાયક ગૃહસ્થની નીમણુંક— સભા વખતે કાર્યવાહક મંડળે વધુ મતે કરવી.

ગઃ—સભા વખતે પ્રમુખની ગેરહાજરીમાં ઉપપ્રમુખને તે સ્થાન આપવું. અને ત્રણેની ગેરહાજરી હોયતો મંડળમાના હાજર રહેલા ગૃહસ્થો પૈકી લાયકને તે જગા આપવી.

જઃ—મહામંત્રીની ગેર હાજરીમા ઉપ મંત્રીને કામ સોંપવું અને તે બંને હાજર ન હોય તો બીજા લાયકને કામ ચલાઉ નીમી તેનાથી કામ શેવું

૬૬ અને તેની વ્યવસ્થા.

૧. સંવત ૧૯૮૨ ના કારતક વદી-૧૪ ના રોજ વડતાલ મુકામે સાત ગામનું પંચ ભેગું થઈ સર્વાનું મતે ઠરાવીએ છીએ કે આપણા પંચના ફંડની રકમના ગામ નાપામા. બ્ર. ભાવસીંગ જીભાઈને ત્યા ૩. ૧૦૦) તથા ઝારોળાના બ્ર. મોહન કેદારને ત્યા ૩ ૬૦) છે તે બંને રકમો ઉપાડી વડતાલ મુકામના પંચના ખર્ચમા આપવી. અને ખૂટતા રૂપીઆ નવા ફંડમાથી આપવા.

૨—ઉપરના રૂપીઆ બાબત વાઘો પડે તે બાકી રહેલા ગામેને જવાબ દેવો પડે તો આજ રોજ બીજો જે ઠરાવ આપણા નવા ગોળમા ફંડ બેઠાએ તેને માટે સાતે ગોમમાં ગામ દીઠ ૩. ૪૦) નું ઉધરાણું કરી ૩. ૨૮૦) ની રકમ ભેગી કરી છે, તે રકમમાથી ઉપરના ખર્ચમા ખૂટતા રૂપીઆ આપી બાકી વધે તે રૂપીઆ ઝારોળાના બ્ર. જીભાઈ મોતીભાઈને ત્યા પંચનાનામથી જમા મૂકવા કે જરૂર પડે પંચની સંમતીથી લેઈ શકીએ અને વાઘાનો જવાબ દઈએ, ખર્ચમા આપતા જમા મૂકેલા રૂપીઆ ઉપર આપણા નવા ગોળના બધાનો સરખો હક છે. આ રૂપીઆનું ઠરાવ મુજબ ખાતુ પડાવી તે રામોલના બ્ર. લલુભાઈ દામોદરને ત્યા મૂક્યું છે. આ ઠરાવ સર્વાનુંમતે પસાર થયો હતો.

- અ. દાદાભાઈ મહોળતસીંગ-સહી દા. પોતે
- અ. લલ્લુભાઈ દામોદર સહી દા. પોતે
- અ. શંકરભાઈ કાળીદાસ સહી દા. પોતે
- અ. નારણ જીજીભાઈ સહી દા. પોતે
- અ. લલ્લુભાઈ મોતીભાઈ સહી દા. પોતે નાપા.
- અ. ગોકળ સવદાસ સહી દા. પોતે
- અ. લલ્લુભાઈ હરિભાઈ સહી દા. પોતે
- અ. પુરષોત્તમ મોહનલાલ સહી દા. પોતે
- અ. તળશીભાઈ પુરષોત્તમ સહી દા. પોતે

બોલ્યુ વચન પાળવા વિષે.

ગઝલ

“ બોલી વચન પાળે નહિને, કૌલ તોડે આપનો;
વિશ્વાસ તેનો કે કરે, સારો ભરસો સાપનો.
હોય ખરો કુળવાન જે નિજ ટેકને છોડે નહિ,
શિર જાય તો પણ શું થયું, દમ્ કૌલને તોડે નહિ.
સરતો કરે છે સ્નેહથી, આવે સમય જે હારવા,
જે બોલ થાયે ખાયલા, શરતો કરે જખ મારવા.
આપે શિખામણ અન્યને, પણ બોલ બોળે આપનો,
“ તે જીંદગીમા ધૂળ છે જો. કૌલ તોડે આપનો.
આપ્યું વચન તે પાળવાને, હરિશ્ચંદ્ર દુઃખ પામ્યો ખરે;
વિક્રય કરી સુત, નારનો, પોતે રહ્યા નીચને ધરે.
બોલ્યું વચન તે પાળવાને, બળીરાય પાતાળે વસ્યા,
પાડવ ગયા વનવાસ પણ તે, સત્યથી ડગ ના ખસ્યા.
આપ્યું વચન તે પાળવાને પ્રાણ છોડ્યો દશરથે,
ગુણો ગવાયા સૃષ્ટિમાં, કવિઓ કવિતામાં કથે,
વાણી વહે શંકર સદાજો, બોલ બોલ્યો પાળશે.
કિરતાર કરશે. સહાયરે, જે ટેકને સંભાળશે, ”

શ્રી ૧
પંચના ફંડની રકમનું સરવૈયું. સંવત ૧૯૮૨

૨૨

૪

૬

૨૩૪૦) અગિયાર ગામના પંચની જે સીલક છે તે ચ. ધ.
પ્ર. ગોળની માહિતીના પાને ૮) મે બતાવ્યા મુજબ
૨૮૦). વડતાલ મુકામે ૧૯૮૨ ના કારતક વદી ૧૪ ના
રોજ નવું ફંડ કર્યું તે. સાત ગામના ગોળે.

કુલ રૂ. ૨૬૨૦)

આ જમા ખર્ચનો હિસાબ મારી માહિતી યાત્રે જણ
મુજબ સર્વે. ધ, સાપ્તમીની જણ માટે બહાર પાડવામા
આવે છે તેમા કંઈ જૂલ જણાય તો સુધારી વાચશે
અથવા સખી જણાવશે તો હું તેમા સુધારો કરી
ખરી હકીકત જાહેરમા લાવવા પ્રયત્ન કરીશતા. ૨૭-૧૧-૨૫

મહા મંત્રી
લ. મો.

૩૦૦) ધ. ગલાબસીંગ બકાધરસીંગ પાસે છે. મામ વટાવ.
૧૫૦૦) ધ. પ્રહલાદશંકરભાઈ બીન સામળપાસે છે-ભાટીએલ
૮૦) ધ. મોહનભાઈ ગવ્રભાઈ પાસે છે.—ભાટીએલ.
૩૦૦) ધ. મોહનભાઈ સંતોક પાસે છે.—દાગણી
૨૩૬) વડતાલ મુકામે સાત ગામના પંચના ખર્ચમાં
વપરાયા તેની વિગત.
૬૦) ધ. મોહનભાઈ કેદારજી પાસેથી-ઝારોળા
૧૦૦) ધ. ભાવસીંગ જીભાઈ પાસેથી-નાપા.
૭૬) સાત ગામના ગોળના નવા ફંડમાંથી
ખુટતા ખર્ચ માટે લીધા છે.
૨૦૪) ધ. જેભાઈ મોતીભાઈ ઝારોળા વાળાને ત્યા
૧૭૯) જમા મુકયા છે તે—વડતાલ મુકામના
સાત ગામના પંચના નવા ફંડમાંથી વધ્યાતે.
૨૫) ધ. લક્ષ્મીભાઈ મોતીભાઈ નાપાવાળાને દરાવ
માહિતી વિગેરે છપાવવા માટે આપ્યા તે.

કુલ રૂ. ૨૬૨૦

અક્ષયક સુધારા સંજ્ઞા પોલી.

સુધારો.

તા. ક. ઉપરના બતાવેલા અર્થ ખાતામાં ઝારોળાના અ. મોહનજી કેદારજી પાસેથી જે રકમ રૂ. ૬૦ ની વસુલ થઇ છે એમ લખ્યું છે. તે રકમ તેમણે આપી નથી આપવા કહેલું (ઝારોળાના પંચને) પરંતુ તેઓ તેમના બેચાર ઘરો સાથે બાતલ કરેલા ત્રણ ગામ (કાંગણી, વટાવ અને બાટીએલ) જોડે બખ્યા છે તેથી તે રકમ જેમની તેમ બીજરકમો સાથે બાકી છે એમ સમજવું તા. ૯—૧૨—૨૫

અ. લ. મો.

—: ઉદ્દેશો :—

ચરોત્તર બ્રહ્મભટ્ટ જ્ઞાતિ હિતવર્ધક પ્રથમ ગોળ.

(૧) પોતાના તેમજ જ્ઞાતિના બાળકોને પોતાથી બનતી કોશિયે (તન, મન, ધનથી) મદદ કરી, તેઓ કેળવણીમાં આગળ વધે અને તેમની અજ્ઞાનતા દૂર થાય એવી સહભાવના હંમેશા મનમાં રાખવી. અને તેનો અમંલ કરવા તથા મદદ કરવા ઢીલ કરવી નહિ.

(૨) ગોળ કે એકડા પૈકીના બદરથાનોમાં બાળ લગ્ન તેમજ કન્યાં થાય એ ઈચ્છવા યોગ્ય નથી—આ બાબત બનતા ધલાળો લેઇ તે થતા અટકાવવા. તથા—એક સ્ત્રી હયાત છતાં બીજી પરણી નહિ.*

*એ પત્નીના પતિની દશા.

“ જોડકણા ”

જુની માગે બાજરીને, નવી માગે ઘઉં;
ઘરમાં રાડો કજીઆ કરે, કયાથી લાવી દઉં.

મારા બાપ કયાથી વળગ્યું આ પાપ
જુની મારે જોડેથીને, નવી મારે બહુ;
સૌને બાઈઓ વિનવી કહું છું, બેના કરશે વહુ.
મારા બાપ કયાથી વળગ્યું આ પાપ

(૩) ગોળમા કન્યા વિક્રય બંધ કરવા જે નિયમો (હરાવો) મહાપત્રે મંજુર કર્યા છે તેનો પૂરેપૂરો અમલ કરવો. તે સાથે વર વિક્રયપત્ર બંધ કરવામા આવે છે.

(૪) ખર્ચ કમી કરવાના જે હરાવો મંજુર કરવામા આવ્યા છે તેને ચૂસ્તપણે વળગી રહી તેનો સંપૂર્ણ અમલ કરવો.

(૫) ગોળના બધાગણથી ઉલટું વર્તન કોઇએ રાખવું નહિ અને તેવું કાર્ય કરનારને પહેલેથીજ રોકવો.

(૬) ઠપો, ઝેર, વર, મિથ્યાભિમાન, દુર્બંસન, અને દુષ્ટરિવાજો. કાઢી નાખવા બનતા છલાજો લેવા.

(૭) સપ અને સન્માવના વધારી સંઘબળ એકત્ર થવા પ્રયત્નો ચાલુ રાખવા.

(૮) બ્રહ્મભટ્ટો (બ્રાહ્મણો)થી ઉત્તરતી કોઇપણ જાતિ (કોમ) સાથે ભોજન વહેવાર રાખવો નહિ.

(૯) બ્રાહ્મણીઆ (ચોખ્ખી) ગ્સોઈ હોય અને દોતર (આમંત્રણ) હોય અને આપણું માન સચવાય અને બાધના આવે એવે સ્થળે હોય તો જમવા જવાને હરકત નથી.

(૧૦) બ્રહ્મભટ્ટ ભાઈઓ, આચાર, વિચાર, વગેરે ધર્મની બાબતોમા ત્રેષ્ટપણું જાળવી રાખે આ બાબત પૂર્ણલક્ષ રાખવું.

(૧૧) બ્રહ્મભટ્ટ ભાઈઓએ પોતાના દિકરાને (૭-૯ કે ૧૧ મે વર્ષે) વિધિસહ ઉપવિત્ત (જનોઈ) ધારણ કરાવવું.

(૧૨) લગ્ન પ્રસંગે ગવાતા કટાણા (એ શરમા-નિર્લજ ગાણા) બંધ કરવા તેને બદલે શાસ્ત્રીય (શોભા આપે તેવા) ગાણાનો ઉપયોગ થવા દરેક ગામના પંચે બનતો પ્રયત્ન કરવો.

(૧૩) મરનાર પાછળ હદ ઉપરાંત (કેઠ બાધીને) રડવા કુટવાનો નિંદ અને હાનિકારક રિવાજ બંધ કરવો તેને બદલે ગરુડ પુરાણ કે એવી કોઈ શાસ્ત્રીય પ્રથા ચાલુ કરવી.

(૧૪) મરણ પાછળનો ગળા ઉપરાંત (ધુલણુજી કહેવડાવવા) નો ખર્ચ કમી કરવો.

(૧૫) ત્રીસ વર્ષની અંદરના જુવાન (સ્ત્રી કે-પુરુષ) ના મરણ પાછળ (ક્રિયા ખર્ચ)નું ભોજન જમવું નહિ.

(૧૬) વૃદ્ધના મરણ પાછળ (ક્રિયા ખર્ચ)નું ભોજન તેના તેરમા દિવસનુંજ જમવું.

(૧૬) મરનારની પાછળ તેના ક્રિયાખર્ચ માટે પુરતું સાધન નાહોયતો તેના વારસો પાસે માગીને કે તેને મહેણા ટાણા મારીને કે ચઢાવીને કરાવવું નહિ. પરંતુ ગામના પંચે ઘણીજ ઉદારતા વાપરવી અને તેના સગીર વારસકે વિધવાબાઈને તેમની સ્થિતિ કફેડી માલુમ પડેતો તેમને દરેક રીતે મદદ કરી આસ્વાસન આપવું. પચની આ ઘણીજ અગત્યની ફરજ છે.

(૧૭) ગોળ પૈકીના બધા ગામના બ્રહ્મભટ્ટ ભાઈઓ સરખા (એક માળાના મણકા) છીએ એવી ભાવના રાખવી. કોઈને હલકા ગણવાનો (કહેવાનો) કોઈને હક છેજ નહિ.

(૧૮) ગોળના હિત માટે વખતો વખત હકીકતો બહાર પાડવા-અગર જાતે જઈ ભાણેા દ્વારા સમજુત કરવા કે છપાવી જાહેર કરવા. અગર ભટ્ટ ભાસ્કરમા પ્રસિદ્ધ કરવા-મહામંત્રીને ગોળના મહાપંચે સત્તા આપી છે માટે તે કામ ઉમંગથી તેમણે ચાલુ રાખવું.

(૧૯) જે હકીકતો “ ભટ્ટભાસ્કર ” દ્વારા બહાર પાડવામા આવે અને તે ગોળના દરેક ગામના ભાઈઓની જાણમા આવે તે માટે ગોળના બધાય ભટ્ટ સ્થાનોમા એથી ચાર સુધી સખ્યાના પ્રમાણમા “ભટ્ટભાસ્કર”ના ગ્રાહક બનવું (પંચતરફથી) કે વખતો વખત, નવા જુની કે જાણવા જેવા ગોળ સંબંધી સમાચાર ઈલાયદા નહિ છપાવતા તંત્રીજી ઉપર મોકલવામા આવશે અને તેઓ બહાર પાડશે. જેથી સર્વે બ્રહ્મભટ્ટ બધુઓની જાણમા આવી શકશે.

—••••—

અમદાવાદ-ઢાળનીપોળ
તા ૮-૧૨-૧૯૨૫

}

અં લ મો મહા મંત્રીં
ચં અં પ્રં ગોળં

—••••—

બ્રહ્મભટ્ટ પુર્વજોની નામાવળી સાથે ખ્યાતિ અને આપણું કર્તવ્ય.

સુત, માગધ, બંદી રેંપાળ, સંજ્ય, વૈતાલ. બાણભટ્ટ, શારંગધરભટ્ટ, ભટ્ટ કમળાકર, કેશવદાસ, રસિક બિહારી, વેણુભટ્ટ, ચંદ, ગંગ, નરહર, બુખણ, ખીરમલ, ધીરોભક્ત, પ્રીતમદાસ, જુગલકિશોર, જેષ્ટ, ગિરધર, બ્રહ્માનંદ, સુરદાસ, ઈત, મીન, કામરાન, અને શકર વિગેરે વિગેરે.

બ્રહ્મભટ્ટની પાંચ શાખા

બ્રહ્મભટ્ટ, મહારાજા, મટ્ટા, વારુણ, વાહવા' ॥

બ્રહ્મભટ્ટા: પંચ રઘ્યાતા: સર્વે ભારત્ ઘસિન: ॥

અર્થ:—“ બ્રહ્મભટ્ટ, મહારાજ, ભટ્ટ, વારુણ અને વાહવ એ પાંચ આખા ભરત ખંડમાં રહેનાર બ્રહ્મભટ્ટની સાતિ છે. ”

આપણી બ્રહ્મભટ્ટ (બારોટ) સાતિના ઉપર જણાવેલા પૂર્વજો પૈકી કેટલાક કવિશ્વરો. ભક્ત શિરોમણીઓ સત્યવક્તા, અને સુભટ્ટ તથા મહાન વિદ્વાનો હતા. તેઓ મોટા મોટા રાજદરબારોમાં રહીને તથા પ્રભુના ગુણ ગાઈને અને જન સમુહના ઉપયોગને માટે અથવા બનાવી ઉજ્જવલ કિર્તિ મૂકી ગયા છે તેમના અમર નામ રહી ગયા છે. “ એટલુંજ નહિ પણ “ સરસ્વ-તેમ પુત્રો ” તરીકે ઓળખાઈ ગયા છે તેમનાજ આપણે વંશજો કેવળ વિદ્યા રહિત આજસુ થઈ જવાથી તદ્દન અધોગતિમાં આવી પડ્યા છીએ ખીજી કામમાં જ્યારે સંખ્યાબંધ ગ્રંથોએટો (સારા અંગ્રેજી ભણેલા) મોટા મોટા ઓદ્યાઓ ભોગવે છે, ત્યારે મહારાજાઓની સાથે દસોંદી તરીકે બેસનારા પૂર્વજોના આપણે પુત્રો તે નિર્ધન અને કંગાલ હાલતમાં આવી પડી સાધારણ શિક્ષણ પણ આપણા બાળકોને આપી શકતા નથી હાલનો જમાનો એવો છે કે વિદ્યા ભણેલો હોય તેજ પૈસો, માન અને સુખ મેળવી શકે છે, અભણ અને આજસુને આ જમાનમાં કોઈ મદદ કરતું નથી જેથી આપણી કામે વિદ્યા દેવીની કૃપા મેળવવાની ખાસ જરૂર છે. ”

ઓમ્ શાન્તિ ! શાન્તિ !! શાન્તિ !!!

બ્ર. લ. મો. મહા-મંત્રી

બ્રહ્મભટ્ટ કવિઓની પ્રસાદી [વાનગી]

૧-પ્રીતમદાસ—પ્રથમજ છે.

કવિ ગંગ.

ધન ઘોર ઘટા છાઈ મોર છુપે નહિ, સૂર છુપે નહિ યુદ્ધ દેખાયો;
તારે કે તેજમે ચંદ્ર છુપે નહિ સૂર્ય છુપે નહિ બાદલ આયો.
ચંચલ નારીકો નેન છુપે નહિ પ્રેમ છુપે નહિ પૃથ દેખાયો;
રાઠ પડે રજપૂત છુપે નહિ, દાતા છુપે નહિ માગન આયો,
કવિ ગંગ કહે સુન શાહ અકબર કર્મ છુપે નહિ બલૂત લગાયો.

કવિ. નરહર.

નરહર ધર હર કો કરે, જનનિ સુતહિ વિધ દેત્ય.
વાર જો ખેતહી હટ ચરે, સાહુ પરધન લેય;
સાહુ પરધન લેય નાવ કરીયા ગહિ બોરે,
જો પાહરતે ચોર પ્રીતી પ્રીતમ હઃ ટોરે;
નૃપતિ પ્રજહિ દુખ દેય કૌન સમરથ કર ધરહર,
છત્ર પતિ અકબર શાહ, સુનો બિનતિ કર નરહર.

કવિ બિરખલ.

પાયા હિરા લાખકા, આયા બેચન કાજ;
છીના લિયા જીકડ લગા, જો હરી દગાહી બાજ.

કવિ વૈતાલ.

(છરપો) ચંચલ કોણ ? સાર.

હસ્તિ ચંચલ હોય, અપટ મેદાન દેખાવે,
રાજા ચંચલ હોય, મૂલકકો સર કર લાવે;
પંડિત ચંચલ હોય, સભા ઉત્તર દેખ આવે,
ઘોડા ચંચલ હોય, સ્વાર યુદ્ધ છતાવે;
એ ચારે તો, ચંચળ બલે, રાજા, પંડિતને ગજ, તુરિ,
બિંતાલ કહે સુન બિક્રમા, એક નારી ચંચલ બહુ ખુરી.

ધીરો ભકત.

કાફી.

સાધ કહે સમજવું રે, ઉકેલી તારી આટી;
સીધી સટ વાત છે રે, નથી ચાલ કઈ રાટી. ટેક. ૧.
અવિવેકથી એમ જણાય તુજને, ભૂલે તારા જેવા ધણા જન;
એમા તો તારો વાક નથી કાઠ, સમજવી દેવું કેવું તારું તન;
વિચારીને જોતે રે, ઘાટવની એ ધાટી. સાધ. ૨
વિવેક વડે તું દેહને વિચારે, એટલે જણાશે તુજને આમ;
દેહ તો ઇંદ્રિયો કરો છે દૃષ્ટા, એ તો છે એનાથી બૂદો તમામ,
વિવેકવડે જોજો રે, ત્યારે જઈશ તું ખાટી. સાધ. ૩

તું તો તેનાથી અળગો છું અતિશે, તે કાળે દેડું છું દષ્ટાત;
ઘટને જોનારો છે ઘટ થકી જૂદો, સમજી જા એવડે તું સિદ્ધાત.

વધુ નથી કહેતો રે, આવશે નવ ડિકાટી. સાર્ધ. ૪

આત્માને સાક્ષીરૂપે તો જાણવો, દદ ધરી મનનો ભાવ:

ત્યારે તો તારો પડશે પાધરો, મન ગમતો ચોપાટમા દાવ,
ધીર વીર થઇશ ધીરારે, આપ્યું જ્ઞાન અમી છાટી. સાર્ધ. ૫

કવિ ભુખણું-આરંગજેખ બાદશાહને સુણાવેલું

—: સત્ય :— કવિત.

કિઅલેકી કોર ખાપ, બાદશાહ શાહ જાંહ,
તાકો કેદ કિયો માનો, મકકે આગ લાઇહે,
બડોભાઇ દારા વાંકો, પકડકે કેદ ફીયો,
મહેર હુન આની પાકો, માકો જયો ભાઇહે:
બંધુ તો મુરાદ બલ, બાધ ચૂક કમ્વે કો,
વિચલે કુરાન, બુદાકી કસમ ખાઇ હે,
ભૂખન બનંત વોહી મુનહું નૌરગ બેગ,
એ તહી અમ્મ કીહી, પાદશાહી પાઠ હે.—૧
તસ્વી લે લાથમેં સુપ્રાત કરે બદગીપે,
મનમે કપટમેં જપે હે જાપ જપ કે;
આગરે મેં આયદારા, ચોકમેં સુનાઠં દીના,
માયોં નિજ તાત છત્ર, છીનો લીનો છપકે,
શાહ મુઝે ઘેર લીયો અધમ દુહાઇ કરી,
નાશ કીનો કુટુંબ, તમામ ચપ ચપકે;
ભૂખન બનત શહ ? જંદી, મતિ મંદ ભયો,
સો સો ચુઆ ખાપ કે, ખિલાઇ બહી તપકે.—૨

અં કવિ ભુખણું.

કવિ ચંદ.

“ તું પર ગોરી રતિયં, અરુતા ધર ગોરી તક્કિયં ”

(પૃથુરાજ:—તું, ગોરી (સ્ત્રી) સાથ રતિ સુખમાં પડ્યો છે.

પણ તારી ધરતીને ગોરી (શાહબુદ્દીન) તાકે છે.)

છેલ્લી વખત શાહપુદીન સાથે લડતા પૃથિરાજ તેને એક તીરે માર્યું
જે તેને દાતમા વાગ્યું પણ કાંઈ અસર ન કરતા નીચે પડી ગયું તે વખતે
મોસાયલુ.

**દીન પલટ્યો પલટી ઘડી, પલટી હથ્થ કબાન;
પોથલ ફીજ પારણું, દિન પલટ્યો ચહુઆળ.**

પૃથ્વીરાજ કેદ પકડાયા પછી ચંદ કવિએ ખાદશાહને કહ્યું કે મારો
ગજ શબ્દ વેદી ખાણની વિદ્યા સારી જાણે છે તે સાબળી શાહ મોલ્યો કે
હું તખ્તપર બેસું તે વચ્ચે સાત લોકના તવા અંધાણું તે વીધી મને ખાણ
વાગે તો વિદ્યા ખરી આ સાબળી પૃથ્વીરાજ કહ્યો ખુશ થયો પછી
ચંદ કવિએ કહ્યું કે:—

ચાર ખાસ ચોવીશ ગજ, આગળ અષ્ટ પ્રમાણ;

તે પર તખ્ત સુલતાનહે, મત ચુકે ચૌહાણ.

આટલે ફર ખાદશાહ બેઠેલો છે. પછી ખાદશાહનો શબ્દ આવતા
પૃથ્વીરાજે ખાણ છોડ્યું, તેણે સુલતાનના માથાને ઊડાવી દીધું. (કેટલા-
ક કહે છે કે માથાનો મુગટ ઊડાવી દીધો.)

ભવિષ્ય.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

તા પીછ ટોપી^૧ આવહી, બહુ ફેલમ કલમ ચલાવહી.

નારીસુ રાજા બજહી, હિંદુ તુરક સબ ભજસી. ॥

ફેહ તખ્ત દિલ્લી આવહી, નૃપ^૨ ઘર ઘરહી સુખ પાવહી.

વહ ધર્મ રાજ જમાવહી, પ્રતિપાલ ન્યાય કહાવહી ॥

જબ ન્યાય બંધન છૂટશી, તબ આપ પેટા ફૂટશી.

મીલી બલક^૩ ફાબુલ^૪ થદયં, તીજોસ મૂપત^૫ મદિયં ॥

વિઝંશ દીલ્લી પાટયં, રહી વરસ યદ^૬ પરનાટયં ।

સીસોદ^૭ દિલ્લી આવહી, શિર રાણ છત્ર ધરાવહી ॥

પેંતીસ^૧ વરષ પ્રમાનહી, ભોગવે હિંદુસ્થાનહી ।
 અજમેર પીર^૨ સજગહી, પુનિ તખત દિલ્લીય મંગહી ॥
 તુંવેરસ^૩ દિલ્લી ઘેરહી, પુનિ આળ દિલી ફેરહી ।
 રાઠાડ^૪ દિલી આવહી, ફિર ધર્મ નીત ચલાવહી ॥

(૧-અંગ્રેજ, ૨-રાજા, ૩-બદ્દ, ૪-કામુલ, ૫-ભટ્ટી કચ્છનો રાજા
 ૬-૭, ૭-ઉદેપુરવાળા, ૮-૩૫, ૯-ખવાળ પીરની ઓલાદ, ૧૦-તુંવર
 ૧૧-રાઠોડરાજા.)

બિદ^૫.

સ્વાજા તૂં દ્વજી સુદાઈ, જુગ જુગ જીયો સ્વાજાસાંઈ ॥

કવિ, ધન, મીન.

શગ્દ પુનમકો ચંદ ચઢ્યો આકાશ, અમીરસ ખુંદ ગરિયો,
 જખ ચામ ચેતન કું લગો જખહી બેલ મારન કું ગયો;
 તખ શંકર, હો, હો, કીયો.

ઉંદર ખોદ ખોદ મરે, જખ પેક ભોગવે ભોરંગ,
 બેલ ખીચ ખીચ મરે, જખહી ચરે તોરંગ;
 ધન મિન કવિત કહે, લક્ષ પોશાક ઘોખી લહે,
 સુણુરે સદ્ગુણ ગુજરે ઘણી, કરમ રેખતો ભટ્ટો તણી.

સુત પુરાણી.

આ સમર્થ રૂપી પાસે ઘણા રૂપીઓએ શાસ્ત્રાભ્યાસ કરેલો હોય
 તેઓએ “ સત્યનારાયણ ” ની કથાનું મહાત્મય વર્ણવ્યું છે.

ત્રિકાલી મહાત્મા સંજય.

ધૃતરાષ્ટ્ર ઉવાચ. ॥

ધર્મક્ષેત્રે કુરુક્ષેત્રે સમવેતા યુયુત્સવઃ ॥

મામ કાહાઃ પાંડવાશ્ચૈવ કિમકુર્વત સંજય ॥ ૧ ॥

અર્થ:—ધર્મ ક્ષેત્ર એવા કુશક્ષેત્ર (પાનીપત) ને વિષે યુદ્ધ કરવાની બુદ્ધિથી મળેલા મારા (પુત્ર આદિ) અને પાડવોએ શું કયું ? ૧

સંજય ઉવાચ ॥

દૃષ્ટ્વા તુ પાંડવાનીકં વ્યૂઠં દુર્યોધન સ્તદા ।

આચાર્યે મુપ સંગમ્ય રાજા વચનમ બ્રવીત્ ॥ ૨ ॥

સંજય કહે છે કે—અરે ! તે સમયે પાડવોનું વ્યૂઠ રચનામાં સ્થાપેલું સૈન્ય જોઈને, રાજા દુર્યોધન આચાર્ય (દ્રોણગુરુ) પાસે જઈને, આ પ્રમાણે બોલ્યા.

પર્યૈતાં પાંડુ પુત્રાણામાચાર્ય મહતીં ચમૂમ્ ।

વ્યૂઠાં દ્રુપદ પુત્રેણ તવ શિષ્યેણ ધીમતા ॥ ૩ ॥

હે આચાર્ય; પાંડુના પુત્રો (પાડવો) ની આ મહાસેનાને જુઓ; કે જે તમારા ધણા બુદ્ધિમાન શિષ્ય દ્રુપદ રાજાના પુત્ર (ધૃષ્ટદ્યુમ્ને) તેની વ્યૂઠ રચના કરી છે. ૩

(ગીતા અ. ૧)

ચંદ્ર બંદ પદ સૂરકે, દુહો બિહારીદાસ:
ચોપાઈ તુલશીદાસકી, કેશવ કવિતા વિલાસ.

પરમાત્મને નમઃ

વિજ્ઞપ્તિઃ

—ૐ—

આખિય—બ્રહ્મભટ્ટ (બારોટ) જ્ઞાતિનો રંક સેવક આપને અરજ કરે છે કે:-બ્રહ્મભટ્ટ જ્ઞાતિ હિત વર્ધક પ્રથમ ગોળના બટ્રથાનોમા તથા કોઇપણ બટ્રથાનમા જઈ જ્ઞાતિ હિતના શુભ કાર્યોમા પોતાથી બનતી દરેક રીતે શક્તિનું સાર મદદ કરવા જિંદગીભર બંધાય છે, માટે જે જે સ્થળે અને જ્યારે, જ્યારે સેવકની જરૂર જણાય ત્યારે અગાઉથી ખબર આપ્યેથી આપ બાઈએની હજુરમાં સેવક બનતી તાકીદે હાજર થવા કોશિષ કરશે. એજ નમ્ર વિનતિ.

સરનામું
અમદાવાદ-રાજનીપોળ.
આશાપુરીનો ખાચો.
તા. ૧૨-૧૨-૧૯૨૫.

}

લી. અ. જ્ઞાતિનો સદાયનો સેવક
બ્રહ્મભટ્ટ-લક્ષ્મીભાઈ મોતીભાઈ-માસ્તર.
(નાપા—ખડકી)

જીવ્યો કોણુ (છપ્યો.)

જગમા જીવ્યો જેહ, જેણે પરદુઃખ જમ કાપ્યા,
જગમા જીવ્યો તેહ, જેણે અણુભે પદ આપ્યા.
જગમા જીવ્યો તેહ, ખ્યાત ચાલી દશ દીશે,
જગમા જીવ્યો તેહ, કુળ તાર્યું લધુ વેશે;
જગમા તેતો નર જીવીઓ, જશે વિમળ ગુણ જાણિયો,
શામળકહે જીવ્યો સપુત નર, પર કાળે દેહ પ્રાણિયો.

❖ (સાદો—બોધ) ❖

કરીએ જમને વાસ, જ્યા પર્મસાની પેદાચ;
જંગલમા મંગલ કરે, પમસો જેની પાસ.

❖ ❖ ❖
જો નર તું આ જગતમાં, ધનની ઈચ્છા ધાર;
તો વસજે વાસો કરી, વીશેષ જ્યા વેપાર.

❖ ❖ ❖
જે બેઠો છે તેનું નસીબ બેસી રહે છે, ઉભો છે તેનું નસીબ ઊભું
થાય છે, સુતો છે તેનું ભાગ્ય સુમ્મ રહે છે અને જે હીલચાલ કરે છે,
તેનું ભાગ્ય ચેતનાને પકડીને હીલચાલ કરે છે.

સજન સમા ખીચારીએ, અપના કુલકી રીત.
બરાબરીસે કીજીએ, ખીવાદ, બેર અઉર પ્રીત:

❖ ❖ ❖
સીંહ મુછ ભોરીંગ મણી, કૃપણ દ્રવ્ય સતી નાર;
જીવ ગયે પરકર જશે, તો પડપાસા પોખાર.

નંદખત્રીસી,

અર્થ:-સીંહની મુંછ, ભોરીંગનો મણી, પતીવ્રતાનું પતીવ્રત અને
કૃપણ પાસેથી દ્રવ્ય એ સધળા જીવતા હોય ત્યાંસુધી તો હાથ આવવાની
આશા કદી રાખવીજ નહી.

❖ ❖ ❖
ગુણી જન ગુમ્મ રહે નહી; વણ મેહેનત પંકાય—
દીનકર વાદળ દળ વીધે, દાટયો પણ દેખાય.

❖ ❖ ❖

સીંહ ગમન પુરુષ વચન, ફેળ ફેળે એકવાર;
ત્રિયા, તોરણને હમીર હૃદ, ચડે ન ખીજવાર.

❀ ❀ ❀

શિયાળાનો તાપ, વહાલાનો મેળાપ, દુધપાકનું ભોજન અને રાજનું
માન એ ચારે અમૃત સમાન ગણાય છે.

❀ ❀ ❀

નીત્ય પ્રભાતે ઉઠવું, રાખી મન ઉમંગ;
દાતણ નાવણ આદીથી, કરવું નીર્મળ મન.

❀ ❀ ❀

નાશ થયો કે નવ મળે, તેનો તણ્યે શોક;
જેનો ઉપાય નવ જડે, કાકા તણ્યે ફોક.

મહાન સીકંદર રાજના ચાર ફરમાનો નીચે પ્રમાણે છે.
તે દરેક મનુષ્યને સમજવા જેવાં છે:—

ફરમાન પહેલું—

મારા મરણ વખતે બધી, મીલકત અહીં પથરાવજો;

મારા જનાઝા સાથે, કબ્રસતાનમા પણ લાવજો.

અર્થ:—જો બહુ બળથી મેળવ્યું તે ભોગવી પણ ના શક્યો,
અબજોની મીલકત આપતા, પણ એ સીકંદર ના બચ્યો.

ફરમાન બીજું:—

મહાર મરણ થાતા બધા હથીયાર લશ્કર લાવજો.

પાછળ રહે મૃતદેહ, આગળ સર્વને દોડાવજો.

અર્થ:—આખી જગતને જીતનાર સૈન્ય પણ રડતું રહ્યું.
વીકાળ દળ ભુપાળને, નહીં કાળથી છોડી શક્યું.

ફરમાન ત્રીજું:—

મારા બધા વેદો હકીમોને, અહીં બોલાવજો;

મહારો જનાજો એજ વેદોને ખભે ઉપડાવજો.

અર્થ:—દર્દીઓના દર્દને દૂરનાવનાર કોણ છે ?
દોરી તુટી આયુષ્યની, તો સાધનાર કોણ છે.

ફરમાન ચોથું:—

ખુદ્દી હથેલી રાખતા, જીવો જગતમા આવતા;

તે ખાલી હાથે આ જગતથી, જીવ સહિ ચાલ્યા જતા.

અર્થ:-યોવન ફના, જીવન ફના; જર ને જગત પણ છે ફના;
પરલોકમાં પરીણામ ફળશે, પુન્યના ને પાપનાં.

પાનીકો જતું કહા પહેચાનત, ચિન્મકે તાપ અતી ગરદીકી.
કેસરકી કરહે કછુ કીમત, હે નહી પ્રીય જહા હરદીકી.

કાયર કુકલ નાહીં પરે, અરુ શુધ નહીં મરઘા મરદીકી.
બેદરદી ન પ્રીતીન લહે, અપ જાનતહે દરદી દરદીકી.

કરો સદા જન કરકસર, જગમા ઘટે ખસુસ.
ભુખ્યો રહી ધન મેળવે, એજ ખરો કંજુસ.

રાજનીતિ.

૧ મોઢું અથવા નાનું કામ કરવાને જે ઇચ્છે છે તેણે દરેક યત્નથી કરવું એ ગુણ સીંહ પાસેથી લેવો.

૨ બધી ઇંદ્રીઓ નીચમમા રાખવી અને દેશકાળનું બળાબળ જોઈને કામો કરવા એ ગુણો બકરી પાસેથી લેવા.

૩. ઘણો થાક હોય તો પણ બાર સહેવા, તડકો છાંચડો ન જોવો અને હંમેશા વગર હઠે સંતોષપણાથી કામ કરવું, એ ત્રણ ગુણો ગધેડા પાસેથી લેવા.

૪. વહેલા જાગવું, યુદ્ધ કરવું, કણ સસહ કરવો ને તેમથી મીત્રોને ભાગ આપીને પછી પોતે ખાવું, એ ચાર ગુણો કુકડા પાસેથી લેવા.

૫. ગુપ્ત મૈથુન, વૈર્ય, વખતે વખતે સંગ્રહ કરવો. સાવધાનપણાથી રહેવું; અને કોઈનો પણ વિશ્વાસ ન કરવો એ પાંચ ગુણો કાગડા પાસેથી લેવા,

૬. વખતે ઘણું ખાવું ને વખતે થોડું ખાઈને સંતોષ માનવો, નીંદ્રા ઘણી છતા જાગ્રત રહેવું, સ્વામીત્વી સેવા કરવી. શુરાપણું રાખવું. અને અજાણ્યાને પેસવા ન દેવો એ છ ગુણો કુતરા પાસેથી લેવા.

શ્રી જે પાળે ધર્મને, નર જે પાળે કુળ;
પુત્ર જે માને તાતને, એ ત્રણનું નહીં મુળ.

સુખ દુઃખ જાણી ભાગ લે, જે નરની નેક નાર.
ગળે લગાડી રાખવી, કરી હીરાનો હાર.

કુવા પછવાડે કેવડો, વાથે વાકો થાય;
જેના પરણ્યો ન હાથમા, તેના જનમારો એજે જાય.

કાળી સ્ત્રી કપટી નહી; ગોરી નહી ગુણવાન.
ગુણ જેવા જેના જગે, તેવી તે મુશ્કવાન.

વહાણે ચડીને વીચરે, સમુદ્ર રસ્તે શેઠ;
વાણોતર ને વૈતરા, કરે વીશેષે વેઠ.

ભાગન કબુ આજસ કરે, તસ્કર જાય ન જાય,
ચાકર બીચારા ક્યા કરે, લુણ પરાયા ખાય.

રાખ થસે રણુમા બળીને બધી, કંચનના સરખી સુલ કાયા,
જાણુ જશે જીવતી ધન જોખન છે ધડીવારની વાદળ છાયા,
મંદીર માલ મજુસ મનોહર, મેલી જવી જગમા બધી માયા,
પ્રીય સુણો દલપત કહે, શુભ કામ કરે નર તેજ કમાયા.

જે જનમ્યો આ જગતમા, તે નીચે જનાર,
જુઓ મહેલ ઉંચા ચણ્યા, કોષ્ટ દિને પડનાર.

કાળા કેશ મટી ગયા, સરવે બનીયા શ્વેત,
જોખન જોર જતું રહ્યું, ચેત ! ચેત ! નર ચેત !

દુરજન કૃત નીંદા થકી, સજ્જન નવ નીંદાય,
રવી બણી રજ નાખતા, આપે અંધો થાય.

દાર દારણુ દુઃખ કરે, અમલ કરે બેહાલ.
પરનારી પીડા કરે, ચલમ બગાડે ચાલ.

દારમા દુર્ગણુ થયા, તાડીમા પણ તેમ,
માટે મીત્ર કરો નહી, પીવા કારણ પ્રેમ.

મયે પડી રાવણનેા પણ ગર્વ, સમાપર શત્રુ થયા જન સર્વ.
નહી થમુ પ્રાણ તણું નુકશાન, બળે ભગવાન તળે અભીમાન.

જેની સોખતથી થયું. અતી દુઃખ એકવાર.
વળી તેની સાથે વસે, એ પણ એક ગમાર.

અંતર કેરા ઉભરા, બહીને કાઢે બહાર.
ચોગ્ય અયોગ્ય જુએ નહિ. એ પણ એક ગમાર.

વીખનું જેવા પારખુ, લે મુખ માહી લગાર.
મોહી વગર મોતે મરે, એ પણ એક ગમાર.

છત ઝાઝી ધરમા છતા, નામ ધરે નાદાર.
કૃપણપણું પોતે કરે, એ પણ એક ગમાર.

પ્રભુ કૃપાથી પૃથ્વીપર, થઈ સુખે સરદાર,
આશીષ લે નહી અવરની, એ પણ એક ગમાર.

સોમ, શીળો ને કાચળો, પર ઘેર પહોળા થાય.
આપ ઘેર અવસર અડે, તરત સંકેલી જાય.

સા. વ. માથા.

લ—મેા.

ગરજનું દર્દ (ગઝલ)

જહામા જન્મ તે લીધો ગરજના દર્દને માટે
તળપતા બાળ માતુને ગરજના દર્દને માટે.
બને નોકર પિતા માતા ગરજના દર્દને માટે,
પિતૃ પોષી ધરે આશા ગરજના દર્દને માટે.
નમે અલ મસ્ત પડોને ગરજના દર્દને માટે,
નમે દુશ્મન શત્રુને ગરજના દર્દને માટે.

નમે શ્રીમત રંકોને ગરજના દર્દને માટે,
 નમે છે શર કાયરને ગરજના દર્દને માટે.
 કરે વધ પૂત પિતાનો ગરજના દર્દને માટે,
 વઢી મરતા સહોદર તે ગરજના દર્દને માટે.
 ગરજ તું માવડી સૌની ગરજ તું ખલ્લુકમા રમતી,
 ગરજ પકવાન સૌ જમણે ગરજ મૂકો નહિ બમતી.

(વિલાસી.)

“ આ તે હોટલ કે હત્યા ? ”

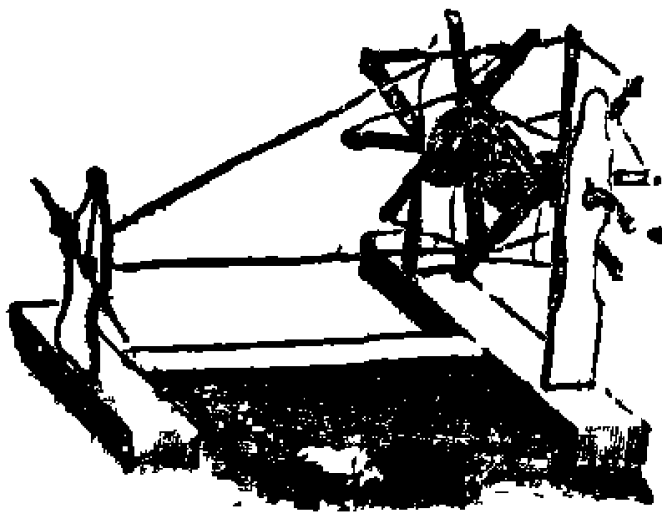

પુજારી ચાહ દેવીના,	પધારી હોટલો માહે.	
વધારી વેદના આપે,	હજારો કોપ પી ચાહે	૧
પથારી માલ્યથી ડૂડી,	પહેરી પાધ કે ટોપી;	
દિવાનાપેર દોડો છો,	પિવાને ચાહ કે કોશી.	૨
પડે છે માખીઓ જેમા,	હજારો ઉડતી આવી,	
ઉકાળી તેમને ભેળી,	તમેને પાય છે લાવી.	૩
શકોરાં ચાહનાં ચાટી,	ચિરંટો ખૂન ધુંકો છો;	
મગાવી પાનના ખીડા,	મઝા જીનૂતાનની લ્યો છો.	૪
બગીચા ચાહના વાવે,	વિદેશી આપણે હાથે;	
રિખાવે છે છતાં નેઓ,	અને લે લાજ તે સાથે	૫
બને જે રંગ ચહાને તે.	બતાવે તેમનું લોહી.	
પિઓ શુ હોશથી એને,	મઝા માની અને મોહી.	૬
બળે છે હોઠ ને મોહુ	કલેજૂ કોયલા થાયે;	
યુવાનો એહથી બહેલા,	સડીને સ્વર્ગમાં જાયે.	૭
ખરાખી ખૂન કીધી છે,	જમ હોટેલમા આપે;	
વધી જે મોંઘવારી તે,	તમારી ચાહના પાપે.	૮
મળે છે ખાંડ મોઢી ને,	વધ્યાં છે દૂધનાં ભાવો.	
કહોને ક્યા કરે લોકો.	તમારા પાપનો દાવો.	૯
તમે તો તોય પામે છો,	પરાણે દૂધ ડેરીનું;	
વધે છે રોગ જેનાથી,	કરો શું પાન તે એનું.	૧૦

પિધેલા ચાહના ખાલા, ભરીને એકમા પાણી.
 ન ધોયા ધોઈને આપે, તમેને એક છો જાણી. ૧૧
 સહેલા ને ગજેલાઓ, વળી ખાંસીતણા ભોજી;
 લગાડી લાળ ખાલાને, નિરોગીને કરે રોગી. ૧૨
 વિચાર્યું હોટલો મારે, અમે આ સહેરની ત્યારે;
 જણાઈ ખાંડ છો ખાડી, વરે છે ચાદ મળુ ખારે. ૧૩
 રૂપૈયા આજના ભાવે, હમેશા ત્રીસસો જાએ;
 તમે જો તે બચાવો તો, બધા સુ દૂધ ધી ખાએ. ૧૪
 સહેલું શાક ને રાશી, અનાજો હોટલો આવે;
 કરે તૈયાર તે રાધી, તમેને કેમ તે ભાવે. ૧૫
 વધેલું હોય તે વાશી, તમારી થાળીએ ડોકે,
 પડે છે એહથી માદા સડે . સેંકડો લોકો. ૧૬
 કમાવા હોટલો કાઢી, રૂપૈયા મેં વી લીધા;
 બનાવી બંગલા પોતે, તમેને રોગીઓ કીધા. ૧૭
 જશો ના કોઈ દી ત્યાંહે, પિવાને ચાદ કે ખાવા;
 કશું તે માનજો ભાષ, સુધારો આ નો થાવા. ૧૮
 “ શા-કે-જ. ”

સોબત તેવી અસર—

કાજલકી ફાટડીમા, કૈસોહી જતન કરે,
 કાજલકી એક રેખ, લાગેહી લાગે;
 દેખો એક બાગનમે, ફુલોકી બાસનમે;
 કામની કે સંગ કામ, જાગેહી જાગે,
 કહત હૈ બિહારીલાલ, વૈસો હમારો ખ્યાલ,
 ફુસંગ કે સંગ ફંદ, લાગેહી લાગે;

આપ જાણો છો ?

માહિતી.	નાપા	કારાવા.	રામોલ.	ચાગા.	સોલંકી.	મેળાવ.	દાબોલ	કુલ.	ભાડીબેલ	કાગળી.	વટાવ	નીસરાયા.	કુલ	એકંદર કુલ.
ધર સંખ્યા.	૧૦૧	૧૦૧	૬૦	૩૫	૧૫૦	૩૦	૬ ૪૮૩	૦	૪૫	૪૦	૩૦	૧૧૫	૬૪૮	
દોકરીનાં થયેલા સગપણ.	૪	૩	૭	૧	૦	૦	૦	૧૫	આ ચાર ગામ વડતાલ મુકામેથી જુદા પડ્યાં છે.					
દોકરીના થયેલા સગપણ.	૨	૫	૭	૧	૦	૦	૦	૧૫						

ઉપરના કોઠામાં સગપણની હકીકત તા. ૧૧-૧૧-૨૫ થી તા. ૨૨-૧૨-૨૫ સુધીની નવા બંધારણ મુજબ છે. જેથી રીતે શુભ કાર્યનો આરંભ થયો છે; તેવોજ હંમેશા ચાલુ રહે, અને નાના મોટાનો ભેદ નહિ રાખતા સર્વને સરખા ગણી, ગોળના જે ગામોમાં કાર્યનો આરંભ થયો નથી ત્યાં સત્વર શરૂઆત થાય; અને આપણો ટેક સચવાય એવી પ્રભુ સર્વને સદ્બુદ્ધિ આપો? અસ્તુ.

તા. ૩ રામોલ, મેળાવની માગેલી હકીકતનો જવાબ હેવટ સુધી નહિ મળવાથી સગપણ તથા ધર સંખ્યા + ૪ ગામ સાથે અનુમાનથી લખેલી છે. તા. ૨૫-૧૨-૨૫.

અ. લ. મો.—મહા મંત્રી.

ચ. અ. પ્ર. ગોળ.

—કહેવાતા ખાનદાન—

ખાનદાની ખોટીમા અમ દેશીઓ મરડાય છે,
નિજ સ્વાર્થ આગળ પુત્રીના ભાવિ અરે હોમાય છે,
પેખેન લક્ષણ વર તણા ધન કુળ બસ જોવાય છે,
થાતી ફજેતી તોય પણ ના લાજ કાઢ અણાય છે.

—પરપંચી પંચને—

કિંચિત્ ન્યાય ન જનત હૈ, ઝઘડા સુનકે મનમેં સુખ પાવે,
ચોરકી ઓર કરે હદમેં શક, શાલકી લાથ ન ગોલા ધરાવે;
આપનો અંગ કલંક ભર્યો; નિ કલંકકે અંગ કલંક ચઢાવે,
નર્ક પરે તિનકે પરસેં, પરપંચ કરેં અરૂ પંચ કહાવે;
“ધૃં હિં ત્રિં”

—વિભુને વિનંતિ—

(તું મારો આધાર દયાનિધિ—રાગ)

આપ પિતા આધાર અમારા, આપ પ્રભુ, આધાર—ટેક
બાલક તારા હૃશ, અમે તો નાનકડા નિરાધાર—અમારા.
ઓથ અને આશા મોટી છે, તારી મ્હને કિરતાર—અમારા.
જ્યા જોડે ત્યા તુંહી તુંહી વ્યાપ્યો, જય, જય, જગદાધાર—અમારા.
અકળ લીલા, અવિનાશી તારી માયા અપરંપાર—અમારા.
ગુણ શા ગાઢિં શીવ નમાવુ કયા હુ કયા (તું) કિરતાર—અમારા.
બાળ તમારો, શરણે આવ્યો લેવીધટે સંભાળ—અમારા.
આશિષ દેજો? કંઈક કૃપાળુ વિનવું વારવાર—અમારા.
ભૂલી જઈને ભૂલો કરીએ દિલહું રાખ ઉદાર—અમારા.
નીતિ, ભક્તિ, નિર્મળ ભરજો જવું પેસે પાર—અમારા.
એક “વિનંતિ” એટલી દૃશ્વર, અમને અહીંથીતાર—અમારા.
જન્મ-મરણના જળામાથી મોક્ષ દઈ ઉદાર—અમારા.
“પુષ્પ”

